

F-16

ÎN SERVICIUL DE LUPTĂ POLIȚIE AERIANĂ

C
E
R
S
E
N
I
N

Revista Forțelor Aeriene Române

Nr. 1 (156) ♦ 2019

www.roaf.ro

REVISTĂ EDITATĂ DE STATUL MAJOR
AL FORTELOR AERIENE

CONSILIUL EDITORIAL AL REVISTEI *GER SENIN*

PRESEDINTE:

**General-maior
dr. VIOREL PANĂ**

MEMBRI:

**General de flotilă aeriană
dr. IULIAN PAȚILEA**

**General-maior
CONSTANTIN DOBRE**

**General de flotilă aeriană
dr. ing. LIAN SOMEȘAN**

**Comandor
PETRE FRANCISC IGNAT**

MEMBRI ONORIFICI

**DUMITRU AMARIEI
PETRE BĂNĂ
NICOLAE RADU**

REDACȚIA

SECRETAR GENERAL DE REDACȚIE:

locotenent Mirela VÎȚĂ
e-mail: mvita@roaf.ro

REDACTOR:

**plutonier adjutant principal
ALEXANDRU BĂLĂNESCU**

e-mail: abalanescu@roaf.ro

PROCESARE TEXTE:

LEANA TUDORAN

FOTOREPORTER:

ADRIAN SULTĂNOIU

e-mail: asultanoiu@roaf.ro

GRAFICĂ & DTP

DIANA ȘUICĂ

e-mail: msuica@roaf.ro

COPERTA I: FOTO: REALIMENTARE F-16 FIGHTING
FALCON (FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU)
COPERTA III: IAR-99 (FOTO: ADRIAN
SULTĂNOIU)
COPERTA IV: EUROPEAN SPARTAN
EXERCISE 2019 (FOTO: ADRIAN SULTĂNOIU)

SUMAR

ANIVERSARE	3
EVENIMENT	4 - 5
AGENDA	6 - 11
REPERE ALE UNEI GENERAȚII EROICE	12 - 16
ABSOLVIRE	17
ȚINTEȘTE SUS! FII CEL MAI BUN!	18 - 20
TEATRUL DE OPERAȚII	21
CORRESPONDENȚĂ DIN AFGANISTAN	22 - 25
CURS SUPRAVIEȚUIRE	26 - 30
CARIERĂ MILITARĂ	31 - 35
ÎN SPRIJINUL PĂCII	36 - 37
PORTRET DE PROFESIONIST	38 - 39
SIGURANȚA AERONAUTICĂ	40 - 41
INTERFERENȚE	42
PASTILA DE PSIHLOGIE	43
FORȚELE AERIENE ÎN LUME	44
SPORT MILITAR	45 - 49
IN MEMORIAM	50

PAGINA 6

PAGINA 6

PAGINILE 12-17

PAGINA 17

PAGINILE 22-25

PAGINILE 40-41

COPYRIGHT:

**Este autorizată orice reproducere,
cu condiția specificării sursei.**

NORME DE COLABORARE:

*Cititorii pot trimite pe adresa redacției
texte și fotografii care se încadrează în
tematica revistei.*

Manuscrisele nu se înapoiază.

*Răspunderea juridică pentru conținutul
articolelor aparține în exclusivitate
autorilor, conform art. 326 CP.*

CORECTURA:

CENTRUL TEHNIC-EDITORIAL AL ARMATEI

ȘOSEAUA FABRICA DE GLUCOZĂ

NR. 2-4, SECTOR 2, BUCUREȘTI

Telefon/Fax: 021/232.63.27;

021/232.21.83 int. 104,110

E-mail: cersenin@roaf.ro

ISSN 1582-6317. B 916.10; C 3146.18

**Tipărită la
CENTRUL TEHNIC - EDITORIAL
AL ARMATEI
sub comanda
nr. 1082/2019**

**Responsabilitatea privind tehnoredactarea
revine în totalitate redacției**

**Prezenta ediție s-a încheiat la data de:
15.03.2019**

ANIVERSARE

70 de NATO de ANI

NATO împlinește 70 de ani de la înființare la 4 aprilie. Acum șapte decenii, la 4 aprilie 1949, 12 state din Europa Occidentală și America de Nord înființau alianța politico-militară prin semnarea, la Washington, a Tratatului Atlanticului de Nord.

Summit-ul aniversar al șefilor de stat și de guvern din NATO de anul acesta va avea loc în luna decembrie la Londra, oraș care a găzduit primul cartier general al Alianței Nord Atlantice.

În 2019, România aniversează 15 ani de la aderarea la Alianța Nord-Atlantică.

România a fost invitată să adere la Alianța Nord-Atlantică la Summit-ul NATO de la Praga din 2002, alături de alte 6 state.

La 29 martie 2004, România a aderat în mod oficial la NATO prin depunerea instrumentelor de ratificare la Departamentul de Stat al SUA, stat depozitar al Tratatului Alianței Nord-Atlantice. Depunerea instrumentelor de ratificare a fost urmată, la 2 aprilie 2004, de ceremonia arborării oficiale a drapelului român la sediul NATO.

Apartenența la NATO, alături de Parteneriatul Strategic cu SUA și de apartenența la UE reprezintă fundamentele politicii externe ale României, reflectate ca atare în cadrul Strategiei Naționale de Apărare a Țării pentru 2015-2019. Alianța Nord-Atlantică este garantul principal al securității României, relația transatlantică reprezentând

liantul strategic care conferă coerență și consistență acțiunilor NATO. În acest sens, România are în vedere consolidarea profilului țării noastre în NATO, atât prin contribuții conceptuale, cât și operaționale.

Delegația Permanentă a României la NATO asigură reprezentarea țării noastre în cadrul Alianței Nord-Atlantice.

În prezent, NATO are 29 de membri. În 1949, au existat 12 membri fondatori ai Alianței: Belgia, Canada, Danemarca, Franța, Islanda, Italia, Luxemburg, Olanda, Norvegia, Portugalia, Regatul Unit și Statele Unite. Celelalte state membre sunt: Grecia și Turcia (1952), Germania (1955), Spania (1982), Republica Cehă, Ungaria și Polonia (1999), Bulgaria, Estonia, Letonia, Lituania, România, Slovacia și Slovenia (2004), Albania și Croația (2009) și Muntenegru (2017). Cel de-al 30-lea membru al NATO se preconizează a fi Macedonia de Nord.

ROMÂNIA de 15 ani în NATO:

Din 29 martie 2004, ora 18⁰⁰ (momentul transmiterii acordului MAPN cu privire la transferul de autoritate a forțelor sub semnătura ministrului Ioan Mircea PAȘCU), Forțele Aeriene Române execută Serviciul de Luptă Poliție Aeriană sub comanda NATO, cu aeronave de luptă MiG-21 LanceR, cu sisteme de supraveghere aeriană și comandă control, în toate condițiile meteo, atât ziua, cât și noaptea, 7 zile din 7.

Acum, la 15 ani distanță, ziua de 14 martie marchează deschiderea unui nou capitol în istoria aviației, prin introducerea în Serviciul de Luptă Poliție Aeriană a celor mai noi aeronave de luptă din dotarea Forțelor Aeriene Române: F-16 Fighting Falcon.

Joi, 14 martie 2019, în Baza 86 Aeriană „Locotenent aviator Gheorghe Mocioniță”, Borcea, județul Călărași, a avut loc evenimentul oficial de începere a misiunilor de Poliție Aeriană executate de aeronava multirol F-16 Fighting Falcon.

Evenimentul s-a desfășurat în prezența prim-ministrului, doamna Viorica DÂNCILĂ, a ministrului apărării naționale, domnul Gabriel-Beniamin LEȘ, a locțiitorului șefului Statului Major al Apărării, general-locotenent Laurian ANASTASOF și a șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ.

Avioanele F-16 au parcurs procesul de operaționalizare, în primă fază pentru misiunile de Poliție Aeriană, începând cu 14 martie 2019 sub comandă națională, urmând a continua procesul pentru atingerea capabilității operaționale finale. Pentru a putea executa misiuni de Poliție Aeriană sub comanda NATO, Escadrila 53 Warhawks trebuie să parcurgă și procesul de certificare NATO.

Serviciul de Luptă Poliție Aeriană

Misiunea Forțelor Aeriene Române este de a apăra spațiul aerian național cu mijloace aer-aer și sol-aer și sprijină celelalte categorii de forțe și autoritățile locale în situații de urgență.

Începând cu data de 14 martie 2019, aeronavele F-16 Fighting Falcon din dotarea Forțelor Aeriene Române încep executarea misiunilor în cadrul Serviciului de Luptă Poliție Aeriană, la Bazele Aeriene de la Borcea și Câmpia Turzii (Baza 86 Aeriană și Baza 71 Aeriană). Misiunile vor fi executate prin rotație cu aeronave MiG-21 LanceR, care se vor ridica de la Baza Aeriană Mihail Kogălniceanu și Câmpia Turzii (Baza 71 Aeriană).

Serviciul de Luptă Poliție Aeriană se activează în situații care destabilizează siguranța aeriană sau pot indica intenții ostile și este în serviciu permanent pentru a interveni în următoarele cazuri: când o aeronavă nu se identifică corespunzător, când se întrerupe legătura cu turnul de control, sau în cazul în care nu sunt înaintate documentele de aprobare a zborului.

Forțele Aeriene Române execută misiuni de Poliție Aeriană încă de la începutul aderării la NATO, ca o misiune de apărare colectivă pe timp de pace pentru protejarea integrității spațiului aerian al Alianței.

În cadrul activității de introducere în Serviciul de Luptă Permanent Poliție Aeriană, sub comandă națională, a aeronavelor F-16 Fighting Falcon, a fost prezentat un exercițiu de interceptare a unei platforme aeriene care utilizează neautorizat spațiul aerian național.

Din 29.03.2004, România execută Serviciul de Luptă Permanent (SLP) sub comandă NATO, acesta transformându-se în Serviciul de Luptă-Poliție

Aeriană (SL-PA). Misiunea Poliție Aeriană a rămas aceeași (apărarea spațiului aerian național, prin interceptarea aeronavelor care pătrund pe teritoriul național fără autorizație), doar că și-a extins aria de protecție, SL-PA intervenind și în spațiul național al țărilor NATO, al cărei teritoriu este în responsabilitatea României.

Din 1998 și până în prezent, serviciul de apărare a spațiului aerian național s-a executat cu aeronave MiG-21 LanceR, urmând ca până la terminarea resurselor de zbor să fie înlocuite de aeronavele F-16 Fighting Falcon. La momentul actual, aeronavele multirol execută toate tipurile de misiuni specifice, în scop de antrenament pentru menținerea nivelului de pregătire al piloților pregătiți în Portugalia și SUA, respectiv pentru antrenarea unui număr suficient de piloți pentru executarea Serviciului de Luptă Poliție Aeriană.

Conform art. 6 din Legea nr. 257/2001, republicată în anul 2014, privind modul de acțiune împotriva aeronavelor care utilizează neautorizat spațiul aerian al României, situațiile în care aeronavele utilizează neautorizat spațiul aerian al României sunt următoarele:

- a) decolarea de pe un aeroport, aerodrom sau un alt loc de pe teritoriul național fără a avea autorizare în acest sens de la organele în drept;
- b) abaterea de la traiectul de zbor aprobat prin autorizarea primită de la organele în drept, fără înștiințarea organelor de trafic aerian;
- c) intrarea în spațiul aerian al României fără autorizarea dată de organele în drept prevăzute la art. 4;
- d) aterizarea, amerizarea sau apunțarea fără autorizare;
- e) întreruperea legăturii radio și/sau intervenția ilicită la bordul aeronavei, indiferent dacă se respectă autorizarea primită sau dacă aeronava a fost deturnată;
- f) nerespectarea de către echipajul unei aeronave a dispozițiilor organelor de trafic aerian.

O DATĂ PENTRU ISTORIE!

14 martie 2019, începând cu ora 9⁰⁰, avioanele cu numerele 1602 și 1609, pilotate de căpitan-comandor Dragoș MATEI și locotenent-comandor Lucian TATULEA, au efectuat prima misiune în Serviciul de Luptă Poliție Aeriană sub comandă națională.

În data de 12 și 13 martie, piloții Escadrilei 53 Vânătoare din cadrul Forțelor Aeriene Române au executat misiuni de realimentare în aer cu aeronavele F-16 Fighting Falcon.

Scopul realimentării în aer constă în creșterea razei tactice de acțiune, mărirea timpului de zbor (datorită faptului că aeronava nu mai este nevoită să se întoarcă în bază pentru alimentare), ceea ce conduce la creșterea operativității misiunilor de luptă.

Primele experimente cu tehnologiile de alimentare în aer au avut loc începând cu anii 1920, aceste sisteme fiind gândite pentru a asigura autonomia de zbor pe distanțe mari (zboruri transoceanice), dar în timp procedurile de „air refueling” sunt folosite doar în mediul militar.

Bilanțul anului 2018 pentru Forțele Aeriene

Autoevaluarea activității Statului Major al Forțelor Aeriene pe anul 2018

În data de 22 ianuarie a avut loc ședința de autoevaluare a Statului Major al Forțelor Aeriene pentru anul 2018, în prezența ministrului apărării naționale, Gabriel LEȘ, șefului Statului Major al Apărării, generalul Nicolae CIUCĂ și secretarului de stat Andrei IGNAT.

„Statul Major al Forțelor Aeriene a acționat pentru consolidarea structurilor de apărare aeriană cu un grad sporit de sustenabilitate și interoperabilitate, flexibile, superioare din punct de vedere tehnologic, rapid dislocabile și capabile să fie angajate în operații pe teritoriul național sau la distanțe mari de acesta”, a spus **șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ**. Acesta a precizat că s-a

urmărit menținerea unui nivel adecvat al capacității de luptă a forțelor și mijloacelor care participă la apărarea aeriană națională și contribuie la apărarea colectivă în cadrul Alianței.

„Activitatea Forțelor Aeriene poate fi apreciată și caracterizată de către toți cei de față ca fiind una pentru care meritați mulțumiri. Au fost eforturi susținute în ceea ce privește asigurarea coerenței în derularea tuturor programelor și obiectivelor

pe care vi le-ați propus la nivelul categoriei de forțe. În ceea ce privește dezvoltarea capacității, dotarea cu sistemul PATRIOT și integrarea acestuia în sistemul național de apărare va ajuta România prin crearea unui profil regional puternic și credibil. Un alt factor care va contribui la realizarea acestui obiectiv este intrarea în Serviciul de Luptă Poliție Aeriană a avionului F-16, cu rol asumat în echilibrarea măsurilor de **deterrence** pe flancul estic al NATO.

În ceea ce privește misiunea din MALL, va fi o ocazie pentru piloții noștri de elicoptere să își desfășoare activitatea și să își spună cuvântul în mediul internațional”- a precizat șeful Statului Major al Apărării, generalul Nicolae Ciucă.

România deține Președinția Consiliului Uniunii Europene

În perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2019, România exercită primul său mandat la Președinția rotativă a Consiliului Uniunii Europene, pe fundalul unei agende marcate de evoluții politice și dosare cu impact decisiv asupra viitorului Uniunii, între care retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană, negocierea viitorului buget european, alege-rile pentru Parlamentul European din mai 2019.

România va conduce lucrările Consiliului Uniunii Europene, având oportunitatea de a contribui la avansarea agendei europene, prin gestionarea marilor dosare aflate pe agenda europeană pe durata celor șase luni de mandat: definirea viitorului buget al Uniunii Europene, funcționarea Pieței Unice Europene, consolidarea dimensiunii sociale a UE, agenda de securitate internă a Uniunii, lupta împotriva terorismului, gestionarea fenomenul migrației și consolidarea rolului Uniunii Europene în plan global. Țara noastră va preda acest mandat

Finlandei, la sfârșitul lunii iunie 2019, dar guvernul român va continua totuși să coopereze, atât cu guvernul finlandez, cât și cu guvernul croat, pe durata mandatelor deținute de aceste țări.

În contextul dialogului transatlantic, a oportunităților de cooperare generate prin dezvoltare PSAC și creșterea rolului și a credibilității UE ca actor regional și global în probleme de securitate și apărare.

Printre temele de interes în domeniul securității pe care țara noastră le va avea în vedere pe parcursul celor șase luni de mandat se numără Politica de Securitate și Apărare Comună (PSAC), prin care se vor urmări consolidarea inițiativelor privind dezvoltarea capacităților de apărare ale UE, promovarea activă a dimensiunii practice a parteneriatului NATO-UE, valorificarea,

PRES RO ȘI FORȚELE AERIENE ROMÂNE

Calendarul Președinției României (PRES RO) la Consiliul Uniunii Europene cuprinde un număr important de reuniuni și evenimente de nivel sau cu componentă predominant tehnică, oficiale sau informale. Alături de Summit-ul informal de la Sibiu (9 mai 2019), moment-cheie în care vor fi

identificate liniile care vor ghida acțiunea Uniunii pe termen mediu, numeroase evenimente informale organizate la nivel național vor oferi oportunitatea evidențierii avantajelor comparative ale României și a promovării viziunii naționale asupra evoluției anumitor politici europene. Printre acestea se numără și exercițiul *European Spartan* (13-24 mai 2019), planificat și organizat de EDA (European Defence Agency) în cadrul programului EATF (European Air Transport Fleet). România are calitatea de națiune gazdă, iar militarii Forțelor Aeriene Române participă la exercițiu și dețin un rol important în echipa de planificare. Obiectivul general al activității este creșterea interoperabilității în rândul utilizatorilor C-27J Spartan, la nivel european, prin exersarea și executarea în comun a întregii game de operații și misiuni specifice aviației de transport. La exercițiu vor participa România, Italia, Lituania, Bulgaria, Slovacia, aceste națiuni urmând să execute misiuni de zbor cu aeronavele proprii, dar sunt așteptați și observatori din alte state deținătoare ale acestui tip de aeronavă, europene sau chiar non-europene.

Sursa: comunicat de presă MAE din 31.12.2018

La sfârșitul anului trecut, la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene, a avut loc bilanțul activităților de asistență juridică a consilierilor juridici militari și civili din Forțele Aeriene Române.

Activitatea s-a desfășurat la inițiativa șefului Secției Juridice a Statului Major al Forțelor Aeriene **colonel (just. mil.) Valerian VLANGĂR**, cu aprobarea șefului Statului Major al Forțelor Aeriene **general-maior dr. Viorel PANĂ**, și participarea în calitate de invitați speciali a șefului Direcției Generale Juridice a Ministerului Apărării Naționale, locțiitorului șefului Direcției pentru Relația cu Parlamentul, șefului Serviciului Juridic și Drept Internațional Umanitar al Statului Major al Apărării și a șefului Secției Juridice a Statului Major al Forțelor Navale.

În prima parte a bilanțului a fost prezentată o informare privind evaluarea asistenței juridice la nivelul SMFA în 2018 în care au fost evidențiate: modul de îndeplinire a obiectivelor stabilite pentru acest an, organizarea și nivelul de încadrare a structurilor juridice, situația dosarelor aflate pe rolul parchetelor și instanțelor, precum și problemele identificate în procesul de avizare și asistență de către consilierii juridici ai structurilor din Forțele Aeriene.

Colonel (just. mil.) Valerian VLANGĂR a enumerat concluziile reieșite în urma consultării consilierilor juridici militari și civili din Forțele Aeriene:

1. Pe fondul desfășurării procesului de reorganizare și restructurare a structurilor se resimte clar lipsa resursei umane prin încadrarea deficitară a funcțiilor în microstructurile-cheie: achiziții, infrastructură, resurse umane, financiar-contabil;
2. Formarea și adaptarea unui consilier juridic la specificul militar este un proces de lungă durată;
3. Funcțiile de consilier juridic civil din Ministerul Apărării Naționale sunt neatractive din cauza slabei salarizări;
4. Legislația stufoasă și lipsită de asanare periodică conduce la interpretări diferite;
5. Procesul de avizare al documentelor este anevoios și lipsit de celeritate.

Îmbunătățirea activității profesionale și sociale a consilierilor juridici se poate realiza prin: acordarea sporului de încordare psihică sau de viză, fidelizarea consilierilor juridici civili prin trecerea în corpul funcționarilor publici sau prin accesul în rândul cadrelor militare, crearea unui program legislativ integrat performant și accesibil tuturor consilierilor juridici cu posibilități de încărcare/descărcare documente, recunoașterea și aprecierea activității consilierilor juridici prin acordarea Emblemei de Onoare a Justiției Militare și organizarea/participarea la team building-uri cu participarea unor experți din cadrul ANAF, ANAP, BAROURI, NOTARI, OCPI, MEDIU UNIVERSITAR.

În a doua parte a activității **colonelul (just. mil.) Radu Anton CIPU**, șeful Direcției Generale Juridice, a prezentat câteva probleme și aspecte de interes general, din sfera activității procesuale a Ministerului Apărării Naționale și ne-a asigurat de un real sprijin din partea structurii pe care o conduce în ceea ce privește identificarea unor soluții viabile de îmbunătățire a activităților desfășurate de consilierii juridici militari și civili din Forțele Aeriene.

Bilanțul activității de asistență juridică în Forțele Aeriene

Reuniunea a cuprins atât concluziile evaluării activității de asistență juridică din anul precedent, cât și propuneri de îmbunătățire a activității pentru anul următor

În continuare, locțiitorul Direcției pentru Relația cu Parlamentul, **colonel (just. mil.) Florin BĂBĂU** a prezentat prioritățile direcției și proiectele legislative aflate în procesul legislativ de avizare/consultare în Parlamentul și Guvernul României. Totodată, a mulțumit pentru invitație și a asigurat conducerea Forțelor Aeriene de întreaga susținere, din partea structurii pe care o reprezintă, în promovarea și susținerea tuturor proiectelor, inițiativelor și propunerilor legislative cu implicații în domeniul Forțelor Aeriene.

Șeful Serviciului Juridic și Drept Internațional Umanitar, **colonel (just. mil.) Sorin CHIPER**, ca urmare a apariției Dispoziției SMAp. 47/2018, a subliniat importanța structurii pe care o conduce și a dreptului operațional. De asemenea, a prezentat aspecte de tehnică legislativă privind: modul de inițiere/negociere a proiectelor de acte normative specifice, memorandumuri, înțelegeri tehnice și tratate cu alte armate din țări membre NATO, UE și ONU.

În contextul permanentelor modificări legislative și a diverselor probleme cu care se confruntă fiecare unitate, pe parcursul activității s-a reliefat atât de către participanți, cât și de către invitați, utilitatea și eficiența convocărilor de specialitate, în urma acestor întâlniri fiecare participant acumulând experiența necesară identificării cu celeritate de soluții legale pentru spețele complexe.

La finalul activității, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior dr. Viorel PANĂ,

a reiterat importanța și rolul consilierului juridic în îndeplinirea actului de comandă și luarea de decizii corecte și legale de către comandanții unităților militare: *Existența consilierului juridic într-o structură militară este imperios necesară asigurând prin activitățile pe care le desfășoară prevenirea producerii de pagube materiale, întărirea ordinii interioare și disciplinei militare, armonizarea legislației în vigoare cu nevoile și misiunile specifice Forțelor Aeriene.*

În semn de apreciere pentru profesionalismul de care au dat dovadă pe timpul desfășurării activității de asistență juridică, precum și pentru buna cooperare și coordonare între structuri, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ și șeful Secției Juridice au acordat Diplome de Excelență invitaților și consilierilor juridici militari și civili din Forțele Aeriene Române.

CONFERINȚA NAȚIONALĂ DE MEDICINĂ AERONAUTICĂ OPERAȚIONALĂ

În perioada 24-26 ianuarie 2019 a avut loc Conferința Națională de Medicină Aeronautică Operațională, desfășurată la Academia Forțelor Aeriene din Brașov.

„Ajunsă la a doua ediție, activitatea are ca obiectiv general creșterea nivelului de siguranță aeronautică, fiind abordate subiecte precum factorul uman în aviație, creșterea performanței în mediul aeronautic operațional, managementul rezilienței personalului implicat în gestionarea traficului aerian, mijloace de intervenție în cazurile de oboseală a personalului aeronautic. Participanții sunt lideri de opinie în domeniu din Forțele Aeriene Române, spitale militare,

spitale civile SMURD, cât și studenți militari de la Institutul de Medicină Militară și rezidenți de medicină de urgență, iar accentul este pus pe cooperarea civil-militară în domeniul aeronautic și se adresează tuturor profesioniștilor din domeniu: personal medical, piloți, personal tehnic aeronautic, controlori de trafic”, a precizat locotenent-colonel dr. Dragoș TUDOSE.

Cursul preconferință s-a desfășurat în data de 24 ianuarie sub forma unor ateliere practice.

„În prima zi a conferinței am ales, ca și anul trecut, sesiuni de workshop paralele, în care participanții, împărțiți în echipe, au trecut prin BLS – Basic Life Support, modul pe care l-am introdus în special pentru studenți și rezidenți.

Evaluarea și managementul pacientului politraumatizat și ALS – Advanced Life Support sunt ateliere la care am folosit noile manechine care au intrat de curând în dotarea Statului Major al Forțelor Aeriene. Aceste manechine extrem de performante sunt în conformitate cu cele mai noi protocoale în vigoare privind resuscitarea cardio-pulmonară, permit evaluarea generală a victimei și măsurarea execuției resuscitării cardio-pulmonare. Unul dintre ele are module de simulare a traumatismelor, iar celălalt este destinat simulărilor medicale avansate. Acesta din urmă este extrem de realist, fiind necesar personalului medical pentru deprinderea manevrelor specifice din terapia critică. Astfel, prin acest simulator de funcții vitale capabil să genereze semnale vitale am creat scenarii de simulare specifice urgențelor medicale, scenarii pe care echipele au trebuit să le gestioneze în cele mai mici detalii.

Pentru workshopurile de traheotomie, puncție și lavaj peritoneal, pleurostomă și drenaj toracic am folosit material biologic real, participanții executând pe rând, până la însușire, aceste manevre salvatoare de viață.”

– Care sunt provocările organizatorice? Cât de interesați se arată participanții? Care sunt avantajele medicilor prin participarea la aceste activități?

Locotenent (medic specialist) Loredana LUNGU: Prima provocare este să stabilești perioada și locul de desfășurare. Și aici sunt multe de luat în calcul: pe cine am vrea să aducem în mod deosebit la conferință? Ar fi bună perioada pentru toți participanții?

Un alt pas important este obținerea acreditării conferinței la Colegiul Medicilor din România, pe care am reușit să o facem cu ajutorul Societății Române de Medicină Aeronautică.

M-ați întrebat de avantajele participării: primul, și cel mai important, ar putea fi schimbul de experiență între participanți. Un alt aspect este partea practică, care spun eu că anul acesta a fost un plus față de anul trecut, având ca lectori pe dr. Sebastian TRANCĂ din Cluj-Napoca împreună un echipa sa, care ne-a onorat cu prezența în ambele ediții și dr. Alin SUCIU din Oradea care ne-a surprins într-un mod plăcut. Odată cu participarea la conferință, medicii primesc puncte EMC, necesare dezvoltării personale pe plan medical și care sunt contorizate de Colegiul Medicilor.

– Ce diferențe ați văzut față de prima ediție ca organizare și care a fost atmosfera? Câți participanți au fost?

Dr. Sorin IONIȚĂ: Ca și la prima ediție, atmosfera a fost extraordinară.

Au fost aproximativ 100 de participanți, de la studenți la medici primari, cu experiență, feedbackul fiind pozitiv din partea tuturor.

Locotenent (medic specialist) Loredana LUNGU: Anul acesta am avut un număr mai mare de participanți și mă bucur că această conferință prezintă interes și pentru colegii medici din afara sistemului militar. Spre deosebire de anul trecut, nu am mai putut avea participare internațională și chiar am avut parte

de o „mustrare” din partea colegilor polonezi. Sper ca la următorul eveniment să putem aranja din timp totul pentru a-i putea aduce printre noi. Pentru mine, cea mai interesantă zi a fost cea de lucrări practice. Au fost unele proceduri medicale pe care nu le-am făcut din timpul facultății!

– Cum vedeți dezvoltarea conferinței pe viitor?

Dr. Sorin IONIȚĂ: Pentru ediția viitoare, aș păstra, sau chiar mări numărul workshopurilor, le-aș extinde pe durata a două zile și nu în ultimul rând, aș implica și asistenții medicali și paramedicii, creând echipe mixte, așa cum sunt în realitate pe teren, care să rezolve cazurile complexe de urgență, așa cum am făcut anul acesta la atelierul de management al pacientului politraumatizat. Este util să se urmeze toate etapele: de la descoperirea victimei, la stabilizare, pregătirea pentru evacuare și transportul acesteia la mijlocul de evacuare.

Locotenent (medic specialist) Loredana LUNGU: Conferința de Medicină Aeronautică Operațională a fost și va fi o provocare personală! Așa cum am hotărât la finalul acestei ediții, această manifestare educațională va avea loc din nou în anul 2020 și sper să fim sprijiniți în continuare pentru a ne duce planul la bun sfârșit!

Pe 13 și 14 decembrie 2018 a avut loc Conferința anuală a Autorității Aeronautice Militare Naționale, o întâlnire ce devine tot mai populară printre cei încadrați în structurile cu care Autoritatea cooperează precum și a celor ce operează aeronave de stat, datorită subiectelor actuale și de interes ce sunt propuse de specialiștii încadrați în Structura Executivă a Autorității.

Având în vedere că numărul instituțiilor ce dețin aeronave de stat, mai ales aeronave fără pilot, este din ce în ce mai mare, crește și interesul reprezentanților acestor structuri de a participa la conferință. Ediția din acest an s-a desfășurat la Brașov și au fost invitați să participe specialiști din cadrul Statelor Majore ale Forțelor Terestre și Navale, Serviciului Român de Informații, Direcției Informații Militare, Autorității Aeronautice Civile Române, ROMATSA, Ministerului Afacerilor Interne, precum și reprezentanți din structurile Statului Major al Forțelor Aeriene, fiind, probabil, una dintre puținele ocazii în care reprezentanții acestor structuri pot lucra împreună în vederea coordonării directe a aspectelor ce influențează activitatea de zbor în spațiul aerian al României.

Cele două zile de prezentări și discuții au fost moderate de directorul Structurii Executive a Autorității Aeronautice Militare Naționale, comandor Florin TUDOR, care a deschis programul activității cu o prezentare despre prezentul și viitorul structurii pe care o conduce. În prima zi au fost susținute prezentări pe teme considerate de interes, iar a doua zi a fost destinată dezbaterilor privind activitatea în fiecare dintre unitățile reprezentate la întâlnire.

CONFERINȚA AAMN 2018

Căpitan-comandor Ionuț BERESCU

Anul acesta organizatorii conferinței au dorit să abordeze activitatea într-o manieră diferită și au solicitat scurtarea prezentărilor de tip Power Point, care pot fi mai puțin atrăgătoare pentru auditoriu, pentru a aloca mai mult timp discuțiilor pe temele sugerate. Ideea a fost de succes, având ca efect creșterea interesului celor prezenți, dar și nașterea de discuții aprinse, care adeseori au făcut necesară intervenția moderatorului pentru a se putea trece la subiectul următor.

Cea mai discutată temă pe parcursul primei zile s-a referit la aeronavele fără pilot uman la bord (UAV) și identificarea soluțiilor de integrare a acestora în spațiul aerian. S-au dezbătut probleme legate de reglementarea zborului UAV, stadiul dezvoltării cadrului legal în domeniu, cu analiză din perspectivă militară, civilă, la nivel național și internațional. Organizațiile internaționale care reglementează acest domeniu de activitate, ICAO, NATO, EUROCONTROL, EASA, recomandă ca dronele să fie tratate la fel ca orice aeronavă cu pilot uman, dar recunosc faptul că acest lucru nu este, în acest moment, posibil mai ales din cauza limitărilor de ordin tehnic și au apărut propuneri de înființare a unei clase noi de spațiu aerian, clasa „U”, dedicată aeronavelor fără pilot sau chiar definirea unei noi categorii de zbor diferită de cel VFR sau IFR, denumită UFR.

În cea de-a doua zi a conferinței subiectele au fost mutate din sfera teoretică a conceptelor

viitoare în cea mult mai practică a activității de zi cu zi, situație care a fost prezentată de fiecare structură în parte. Cei ce au luat cuvântul au supus dezbaterii provocările cotidiene și problemele ridicate de acestea, elemente de noutate sau amănunte specifice fiecăreia dintre structurile prezente, fiind evidențiată diversitatea domeniului aeronautic.

Prezența reprezentanților, atât din aviația militară, cât și din cea civilă, a fost un bun prilej pentru discuțiile legate de coordonarea civilo-militară, de implementarea proiectelor comune sau care vor afecta ambele părți și de extinderea cooperării în domeniul aeronautic. Considerăm că obiectivele Conferinței Autorității Aeronautice Militare Naționale au fost atinse, fiecare structură i-a informat pe cei prezenți despre reușite, proiecte în desfășurare, neajunsuri, planuri de viitor, iar problemele au fost dezbătute în comun, s-au căutat soluții de rezolvare sau îmbunătățire a activității. Un alt obiectiv al tuturor conferințelor de până acum este de a aduce împreună reprezentanții comunității operatorilor de aeronave militare și de stat și de a îi face să se simtă parte a unei singure echipe, care depune eforturi pentru a-și putea desfășura activitatea mai departe în condiții cât mai bune, pentru a dezvolta și moderniza acest domeniu în țara noastră, pentru a forma noi specialiști și, nu în ultimul rând, pentru ca activitatea aeronautică să se desfășoare în condiții de siguranță.

SCHIMBARE DE COMANDĂ LA BAZA AERIANĂ BOBOC

Maistru militar George ȚARI

La Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic Boboc, în data de 21 februarie 2019 s-a desfășurat Ceremonia de predare – primire a comenzii Bazei Aeriene de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic (BAIFPA). La activitate au participat reprezentantul Statului Major al Forțelor Aeriene, general de flotilă aeriană dr. Iulian PAȚILEA, personalul militar și civil al Bazei Aeriene Boboc. Comandorul Nicolae TÂNASIE a predat comanda unității și Drapelul de luptă comandorului Ovidiu BALAN, locțiitorul BAIFPA.

GRUPUL 210 SPRIJIN „GENERAL DE DIVIZIE IOAN MACRI” - ACORDAREA DRAPELULUI DE LUPȚĂ

Alex BĂLĂNESCU

În data de 10.12.2018 a avut loc ceremonia militară de conferire a Drapelului de luptă Grupului 210 Sprijin „General de divizie Ioan Macri”, ca semn al recunoașterii valorii câștigate prin muncă și sacrificii.

Viața unui militar este marcată de câteva repere fundamentale: Jurământul Militar, acordarea primului grad, prima misiune într-un teatru de operații, acordarea unor decorații pentru merite deosebite, precum și acordarea Drapelului de luptă unității de apartenență. Fiecare eveniment enumerat mai sus aduce cu sine un cumul de emoții, uneori greu de înțeles pentru cineva din afara sistemului militar.

„Ziua de 10 decembrie 2018 a marcat momentul în care unitatea noastră a primit Drapelul de luptă. Perioada premergătoare evenimentului în sine a reprezentat un torent de emoții, de muncă depusă necondiționat. Fiecare dintre noi am simțit că avem obligația morală să contribuim ca acest eveniment să nu fie unul rigid, formal, ci unul născut din sentimentul de apartenență la unitatea în care ne desfășurăm activitatea, din recunoștință și respect față de haina militară.

Recunoaștem acum că s-a resimțit un anumit nivel de oboseală în perioada pregătirilor, dar fiecare nouă zi aducea idei constructive, eforturi comune care ne uneau în nerăbdarea realizării unui moment care avea să devină în istoria personală a fiecăruia dintre noi un simbol al muncii depuse.

Deși ziua de 10 decembrie a fost una mohorâtă, în sufletele noastre era soare: eram mândri că suntem una din unitățile careia i s-a acordat onoarea primirii Drapelului de luptă, că misiunea noastră este apreciată, că suntem recunoscuți ca profesioniști, gata oricând să intrăm în acțiune și să ne apărăm țara și valorile ei cele mai de preț.

Din întregul eveniment s-au desprins două momente încărcate de semnificații: rugăciunea de sfințire a Drapelului de luptă, pentru că mesajul ei a fost direcționat către comandant și către noi, militarii Grupului, și defilarea prin fața formației cu acesta, însoțit de un „Ura” puternic și sincer, confirmarea ideii de a fi cineva care, la nevoie, are datoria să plătească cu prețul vieții apărarea Drapelului de luptă.

Cred că în esență acordarea Drapelului de

Garda de Onoare cu Drapelul de luptă

General-maior Viorel PANĂ înmânează Drapelul de luptă colonelului Valentin CONSTANTIN

Efectivele Grupului 210 Sprijin „General de divizie Ioan Macri” au prezentat onorul oficialităților prezente

Cu sarcina de a asigura sprijinul logistic pentru Statul Major al Forțelor Aeriene din punct de vedere al cazării, transportului, hrănirii, echipării personalului și mentenanței tehnicii, având în statul de organizare atât Căminul Militar de garnizoană categoria I – Brașov, cât și Depozitul Intermediar de Arhivă din Ploiești, colectivul de lucru al Grupului 210 Sprijin a dovedit dintotdeauna profesionalism și responsabilitate în îndeplinirea misiunilor

General-maior Viorel PANĂ, șeful Statului Major al Forțelor Aeriene

luptă ne-a individualizat, ne-a marcat un loc clar în marea familie a Armatei Române. Mândria este un păcat capital atunci când se identifică cu aroganța, dar atunci când este suma unui efort de asumare, de asimilare a experiențelor care ne-au dezvoltat ca oameni responsabili, devine siguranță de sine, stăpânirea propriului destin, cunoașterea limitelor

personale și a propriilor capacități. Putem afirma cu onoare că suntem mândri de unitatea noastră, că ne respectăm comandantul, că încercăm să ne depășim propriile limitări și să formăm o familie în adevăratul sens al cuvântului, în care să ne regăsim, să construim, să încurajăm și să fim încurajați” - a precizat căpitan Laura ANTIHE.

JUR SĂ-MI APĂR ȚARA....

Locotenent Laura CREȚU

În data de 16 februarie a avut loc festivitatea de depunere a Jurământului Militar de către cei 39 de participanți la Programul de formare a soldaților și gradaților profesioniști ce se desfășoară la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu”. Alături de rudele și prietenii militarilor au fost prezente cadre militare din cadrul Bazei Aeriene Boboc, precum și reprezentanți ai autorităților locale din județul Buzău.

POSEIDON 19

Adrian SULTĂNOIU

Bogdan PANTILIMON

Anexarea ilegală a Peninsulei Crimeea de către Federația Rusă, din anul 2014, conflictele înghețate din Transnistria și Georgia, situația tensionată din estul Ucrainei și din zona Mării Azov sunt factori generatori de instabilitate în proximitatea estică a Uniunii Europene și a NATO. Una dintre măsurile de asigurare a securității pentru aliații din regiunea Mării Negre este aceea de întărire a prezenței militare navale în bazinul maritim.

Peste 1100 de militari au participat la primul exercițiu multinațional organizat de Forțele Navale Române în anul 2019, intitulat „Poseidon 19”, care s-a desfășurat în perioada 1-8 martie, în raioane din apele teritoriale românești și în apele internaționale din partea vestică a Mării Negre. Comandamentul Flotei este structura care a planificat

și a condus acest exercițiu, la care au participat 10 nave militare românești, patru nave militare străine din Bulgaria, Germania, Spania și Turcia, precum și două ambarcațiuni rapide pentru scafandri. Obiectivele principale ale exercițiului au fost reprezentate de consolidarea interoperabilității dintre navele și echipajele participante în context multinațional întrunit, precum și certificarea capabilităților Forțelor Navale Române puse la dispoziția NATO.

În cadrul componentei ADEX (Air Defence Exercise), Forțele Aeriene Române au acționat cu două avioane F-16 care au executat misiuni DCA (Defensive Counterair) ce au constat în identificarea navelor, însoțire sau interdicție aeriană, desfășurate conform standardelor și procedurilor NATO și două avioane MiG-21 LanceR care au executat misiuni de recunoaștere și atac la navă.

GENERALUL-LOCOTENENT (RTR.) ION DOBRAN, SĂRBĂTORIT LA 100 DE ANI

Sorin TURTURICĂ Adrian SULTĂNOIU

Așa a fost atunci
S-a zis Dober

LA MULȚI ANI!

Ultimul as al aviației române de vânătoare în viață și, de asemenea, ultimul aviator aflat în viață, pe Terra, care, în cel de-al Doilea Război Mondial, a doborât avioane sovietice, americane și germane, generalul-locotenent Ion-Stratulat DOBRAN, a fost sărbătorit marți, 5 februarie, la Statul Major al Forțelor Aeriene, la împlinirea unui secol de la nașterea sa, în Vrănești-Muscel.

Activitatea s-a desfășurat în prezența reprezentantului Administrației Prezidențiale, **Constantin IONESCU**, a secretarului de stat pentru armamente, **Andrei IGNAT**, a șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-maior Viorel PANĂ**, dar și a președintelui Asociației Naționale a Veteranilor de Război, **general (rtr.) Marin Badea DRAGNEA**.

1 noiembrie 1943. Pe Frontul de Est, sovieticii tocmai au încercuit două divizii românești, care luptă cu disperare pentru a nu fi capturate.

La circa 100 de kilometri către Apus, pe aerodromul Grupului 9 Vânătoare, aviatorii sunt în fierbere.

S-a cerut o misiune de sacrificiu! Un avion românesc trebuia să zboare în zona în care cele două mari unități române luptau în încercuire, pentru a livra un pachet cu hărți întocmite de ofițerii de informații. Aceste hărți conțineau detalii despre pozițiile inamice, accentuându-se zonele în care sovieticii erau mai vulnerabili. Se considera însă că șansele de supraviețuire a celui care pleca în misiune

erau minime, pentru că aviația sovietică domina total spațiul aerian de deasupra celor două divizii române. **Căpitanul Alexandru ȘERBĂNESCU** a insistat să îndeplinească această misiune.

A decolat însoțit de **adjutantul Ioan MUCENICA**, a survolat regiunea care i se indicase și a aruncat pachetul. Din păcate, hărțile nu au ajuns în mâinile românilor. S-a cerut un nou voluntar. S-a oferit **sublocotenentul Ion Dobran**. De data aceasta, hărțile au ajuns la români, iar Diviziile 24 Infanterie și 4 Munte au spart încercuirea și au ajuns într-un sector sigur.

Această faptă de arme este numai una dintre cele pe care le-a realizat aviatorul Ion Dobran, în cele peste 300 de misiuni îndeplinite în anii celui de-al Doilea Război Mondial.

Ion-Stratulat Dobran s-a născut la 5 februarie 1919, ca fiu al lui Constantin Dobran, jandarm rural la Vrănești, jud. Muscel (azi Văleni Podgoria, jud. Argeș), și al soției sale Maria.

Este absolvent al Liceului Militar „Mihai Viteazul” din Târgu-Mureș (promoția 1939) și al Școlii de Ofițeri de Aviație din București (promoția 1941).

Imediat după absolvire, sublocotenentul Ion Dobran a mers la Centrul de Perfecționare a Zborului de la Ghimbav, Brașov, unde, după o instruire de opt luni, a fost brevetat pilot de vânătoare.

După brevetare, a fost încadrat la celebra Flotilă 1 Vânătoare de la Pipera, aflată sub comanda vulcanicului Mihail ROMANESCU, zis *Leul*. A devenit camarad al unor aviatori care deja se remarcaseră în luptele din Basarabia și de la Odessa: Nicolae POLIZU-MICȘUNEȘTI, Constantin Băzu CANTACUZINO, Horia AGARICI, Lucian TOMA, Tudor GRECEANU, Ioan Di CESARE, Ioan MILU, Andrei RĂDULESCU și mulți, mulți alții.

A fost încadrat în Grupul 9 Vânătoare, care nu s-a aflat pe

front în 1942. Din august 1943, după ce a făcut trecerea pe avionul Messerschmitt 109G la Tiraspol, sublocotenentul Dobran a fost trimis în Uniunea Sovietică, unde Grupul 9 Vânătoare a înlocuit Grupul 7 Vânătoare, din aceeași flotilă.

Din august 1943 și până în mai 1945, cu excepția unor zile de permisie, s-a aflat permanent pe front, îndeplinind 340 de misiuni la inamic, în timpul cărora a susținut 74 de lupte aeriene și a doborât 11 avioane adverse. A fost doborât de trei ori, scăpând cu viață fără a fi rănit.

A fost decorat cu numeroase ordine și medalii: Ordinul *Steaua României* cu spade și panglică de Virtute Militară, în rang de Ofițer; Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, în rang de Ofițer; Ordinul *Virtutea Aeronautică* cu spade, în rang de Cavaler; Ordinul *Coroana României* cu spade și panglică de Virtute Militară, în rang de Cavaler; Ordinul *Leul Alb* (Cehoslovacia).

A fost căsătorit, în perioada 1946-1993, cu Angela-Maria, născută Orășanu. Are doi copii: Ion-Mircea și Cristina.

Talentul de aviator a fost dublat, în mod fericit, de talentul de scriitor. Orice pasionat de istorie a aviației militare române știe că Ion Dobran a publicat, după 1990, la Editura Modelism, jurnalul pe care l-a ținut în timpul celor trei campanii la care a luat parte: Frontul de Est, Apărarea Teritoriului Național și Frontul de Vest. Sunt pagini care conțin date istorice unice despre cum s-a văzut războiul din cabina avionului Messerschmitt 109G.

După război, Dobran a rămas în cadrul aviației militare până în 1952, când a fost scos din armată pentru că era veteran al Frontului de Est. S-a angajat ca muncitor la Uzina Timpuri Noi, din București, unde s-a calificat ca strungar. Din octombrie 1951 eram șeful Secției școli din C.F.A.M. (Comandamentul Forțelor Aeriene Militare – n.a.). *Inspectam școlile de aviație, verificam în zbor unii instructori etc. Concret, zburam, și asta mă bucura enorm. Înainte de 15 aprilie [1952] am fost chemat la Secția de cadre a C.F.A.M., unde mi s-a spus, fără nicio altă explicație că din ordin am fost trecut în rezervă și nu mai am ce căuta în Comandament din acel moment, și că ar fi bine să mă angajez undeva*

imediat să nu pierd la continuitate, la vechime. (...) M-am angajat la Uzina Metalurgică Timpuri Noi, care se numea atunci Rakosi Matyas, în timp util. Mai mult, m-am calificat strungar în metal, devenind astfel clasă muncitoare. În fond, în anii ce au urmat, mai mult de un deceniu, a fost epoca marginalizării și a cufundării, cât mai adânc, în masa anonimă... Mai mult, picasem de la 1.800 de lei lunar la 200 de lei, ceea ce nu a fost ușor pentru familia mea.

(...) La Timpuri Noi mai erau exilați, cufundați în masa anonimă: colegul meu de promoție, Vasile (Chițu) Gavrilu; Galea Ioan, la fel, coleg de promoție, ieșit din închisoare, lucrând ca electrician în întreținere; comandorul Cosâmbescu, la bancul de probe; căpitanul aviator Stamatin, la atelierul de modelaj; căpitanul aviator Goe Dobrescu, la turnătorie, atelierul de sablaj; Gherasimiu, la strung; Timiraș, la tratamente chimice... Dobrescu, la sablaj, arăta ca un diavol, negru din cap până în tălpi de atâta praf, mă mir cum a rezistat.

(...) Îmi amintesc, la început, prin 1952-1953, la gustarea de la ora 11.00, noi aviatorii ne spălăm

pe mâini și apoi desfăceam pachetul cu mâncare și mâncam. Bășcălioșii ne luau în derădere: Mâncați, mă, ca muncitorii, așa! Ei nu se spălau pe mâini, apucau oul decojit cu degetele murdare și mușcau din el... Chiar că te apuca greața, dar nu era altă cale decât să nu răspunzi la provocări. Cu timpul, ne-au lăsat în pace, ba chiar s-au împrietenit cu noi. Ei așa înțelegeau spiritul muncitoresc, cu degetele murdare pe albușul de ou fierț. (Din interviul realizat de comandorul Aurel PENTELESCU, în volumul semnat alături de Marius NICOARĂ, dedicat generalului Dobran, Editura Editgraph, Buzău, 2010).

După zece ani, în 1962, a devenit șef birou, tehnician I la Secția Aprovizionare materiale feroase, în cadrul aceleiași uzine.

În 1966, într-o perioadă de relaxare politică, a fost reprim în aviație, dar la cea utilitară. După un an, a devenit pilot de linie la TAROM și a efectuat curse interne și internaționale la manșa aeronavei Il-14. Pensionat la limita de vârstă, la 1 noiembrie 1973, a avut o scurtă revenire în activitate, în anii 1975-1976, ca inspector principal de navigație în cadrul Companiei TAROM.

La mulți ani, domnule general!

Dragii mei, am trăit odată cu aviația. În septembrie '39 pătrundeam pe poarta școlii de Ofițeri Aviație Cotroceni. În același an făceam zbururi de acclimatizare pe aerodromul Otopeni, în timp ce dinspre nord curgeau avioanele poloneze care fuseseră înfrânte, pe o parte de la vest de germani și de la est la vest de ruși. Am traversat o perioadă foarte grea, datorită însă unui avion de calitate europeană, Messerschmitt 109, am putut să parcurg anii grei ai războiului și cu toate vicisitudinile împrejurărilor să ies la liman și să fiu până la urmă singurul pilot de vânătoare care mai este în viață. Dar trăiesc pentru ai omagia pe cei care, lângă mine, unul câte unul și-au dat viața în mod eroic și au impus calitățile avioanelor și ale piloților români în înțelegerile

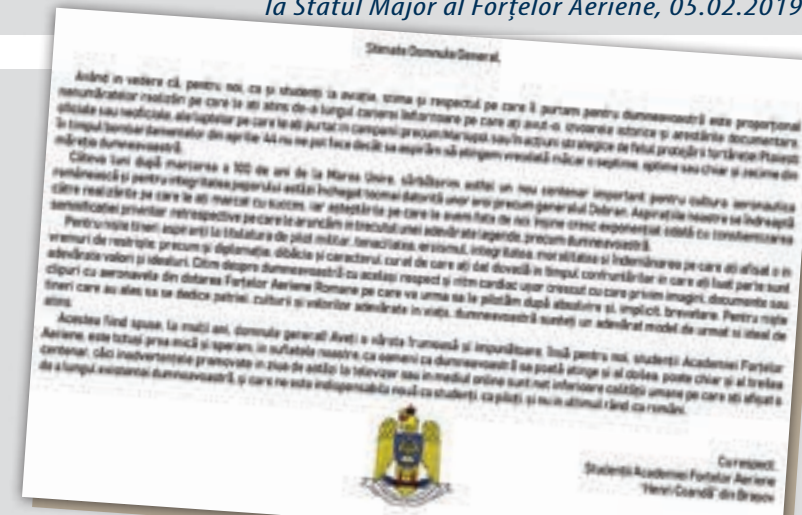
care au avut loc. Am doborât și am fost doborât în același timp... de aviația cea mai grea care s-a revărsat asupra României, cu o sută, două sute, trei sute de avioane de bombardament în aceeași zi, bombardând căile ferate, șoselele, drumurile, tot ce prezenta cât de cât importanță pentru război. Am ajuns ca în al 100-lea an să ating un rezultat deosebit și să mulțumesc Cerului că lângă mine în cabină am avut acolo un înger păzitor care m-a ajutat să mă descurc până la sfârșitul războiului. Vă mulțumesc din toată inima!

Mă simt onorat și urez ca exemplul celor care nu mai sunt acum să rămână viu pentru cei ce trăiesc, iar aceștia să ducă aripile românești, pe tehnica modernă, încă mult mai departe!

Ion DOBRAN, discursul ținut după citirea ordinului de avansare în gradul de general-locotenent în retragere, la Statul Major al Forțelor Aeriene, 05.02.2019

Shucrikyya Dewana: Frumoasă inițiativă dvs. de a scrie o scrisoare acestui titan al Forțelor Aeriene Române. Un mare om care a ajuns la cel mai înalt grad și a demonstrat tuturor că totul este posibil... La mulți ani, Domnule General, la împlinirea venerabilei vârste! Să vă dăruiască bunul Dumnezeu multă sănătate și tot ce vă doriți.

Gabriel IONIȚĂ: Dle General (rtr.), Ion DOBRAN, la împlinirea frumoasei și înțelepte vârste de 100 de ani, vă urez LA MULȚI ANI!, v-am citit faptele de arme în cartea - Inimi cât să cuprindă cerul patriei - cum ați luptat în văzduh cu toate cele patru mari puteri aeriene, cu excepția Japoniei, în al Doilea Război Mondial, dar puteați să luptați și cu japonezii dacă acceptați invitația de a vă alătura USAAF, după actul de la 23 August 1944.

La comemorarea a 50 de ani de la moartea căpitan-aviatorului Alexandru Șerbănescu

28 august 1993, Deveselu

Când l-am cunoscut pe aviatorul Ion Dobran

Cu mulți ani în urmă, poate chiar prea mulți, elevă fiind la un liceu prestigios din Capitală, la una dintre orele „atelier” ale revistei liceului, profesoara de franceză ne-a propus o excursie imaginară la Paris, povestindu-ne despre artă și cultură, iar profesorul de istorie ne-a vorbit despre aviația română în cel de-al Doilea Război Mondial. O lecție care nu s-a mai repetat, dar care mi-a rămas întipărită în suflet. Peste ani aveam să mi-o amintesc cu emoție profundă de adult. O consider și acum un act de mare curaj de noblețe.

Despre aviatori și aviația română nu se vorbește la școală, dar știam destul de multe din familie și cunoșteam multe aspecte ale războiului, îndeosebi despre aviatorii Grupurilor 7 și 9 Vânătoare. Mare mi-a fost mirarea când profesorul meu a rostit câteva nume de ași aviatori care luptaseră în cel de-al Doilea Război Mondial. Peste ani, am alcătuit un material de prezentare, un fel de monografie despre **aviatorul Alexandru ȘERBĂNESCU** și grupul său,

iar acel material l-am făcut cunoscut la o direcție de cultură, dar nu a avut niciun rezultat.

Centenarul unui mare zburător, **generalul Ion DOBRAN**, mi-a readus amintirea despre acei ani de liceu și acea lecție atelier. Cu numele aviatorului Ion Dobran am făcut cunoștință în familie, dar și cu ocazia unor vizite ale **pictorului militar Ion ȚĂRĂLUNGĂ**. Mi-au rămas întipărite multe dezbateri purtate de știutori de istorie, dar rezonanța numelui Dobran m-a fascinat, un nume care mi-a sunat „scurt și la obiect”.

Personal l-am cunoscut pe domnul Dobran la prima comemorare „liberă” cu ceremonial militar organizat de Forțele Aeriene la 18 august 1994. Înainte cu un an, în data de 28 august 1993, s-a aniversat Ziua Regimentului 91 Aviație de Vânătoare Deveselu și 50 de ani de la intrarea în luptă a Grupului 9 Vânătoare, iar unitatea a primit numele căpitanului aviator Alexandru Șerbănescu, o decizie a Statului Major General care s-a înscris „ca semn al prețurii jertfei marelui zburător”.

Domnul Dobran a participat alături de alți veterani și camarazi, aducând istoria cu domnia sa, cum de altfel a continuat să o facă de atunci înainte, iată și la 100 de ani de viață în fața altor generații.

Am descoperit un Dobran zvelt, sobru, cu un zâmbet cald, ușor melancolic, chiar trist, dar și un om spiritual cu o cultură vastă.

Am văzut cu câtă credință a păstrat, nealterată, în memoria sufletului său, imaginea cpt.av. Alexandru Șerbănescu și a celorlalți camarazi căzuți la datorie, simțindu-se parcă privilegiat al sorții că dumnealui a scăpat din fața tirului inamic. O atitudine onestă și modestă nu putea să treacă neobservată, așa că după înființarea fundației și încredințarea acesteia spre coordonare, mi-am canalizat atenția spre astfel de Oameni, spre astfel de Fapte.

Dincolo de grupul restrâns din zona istoricilor de aviație, domnul Dobran ca și alți camarazi ai săi nu prea erau cunoscuți, sau dacă se știa despre faptele lor de arme pe front nu era mare înghesuială să se promoveze. Firește că mi-am îndreptat atenția spre zburătorii grupurilor de vânătoare din care a făcut parte eroul aviator Alexandru Șerbănescu. Domnul Dobran reprezintă etalonul viu al aviației de vânătoare din cel de-al Doilea Război Mondial, este membru de onoare al fundației și legătura de neșters a fundației bazată pe istorie și fapte. O istorie care ne privește pe toți, așa cum de altfel am denumit și programul fundației în acest an. Iată, acum vorbim de centenar Dobran, „zi cu zi”, cum spune domnia sa, a ajuns la vârsta de 100 de ani, iar noi, fundația, am avut încă o dată prilejul să-l aniversăm și să participăm pe 5 februarie la festivitatea organizată de Statul Major al Forțelor Aeriene. Avem repere, avem și modele, iar generalul Ion Dobran este mărturia vie a acestora. Este „eroul elevilor și un reper demn de urmat în viață, carieră, iubirea față de țară și de aripile românești”, așa cum mărturisesc aceștia în două dintre numeroasele scrisori și mesaje adresate generalului Dobran.

Eleonora ARBĂNAȘ, președinte, Fundația „Erou Cpt. Av. Alexandru Șerbănescu”

În ultima zi a lunii februarie i-am dus domnului general Ion DOBRAN scrisorile care sosiseră, cu întârziere, pentru aniversarea dumnealui, la sediul Statului Major al Forțelor Aeriene.

Le-a apreciat și pe acestea la fel de mult cum s-a bucurat și de cele înmânate chiar în ziua când a împlinit 100 de ani, le-a răsfoit curios și a citit (da, încă poate citi, fără ochelari, la această vârstă venerabilă!) numele expeditorilor. A fost fericit îndeosebi să vadă că s-au gândit la el oameni din toată țara, am zărit multe plicuri din București, dar și scrisori din Baia Mare, Bacău, Constanța, Câmpulung, Brașov...

Ne-a promis că la următoarea întâlnire ni le arată pe cele care l-au impresionat cel mai mult.

Transmitem un gând bun către cei care s-au mobilizat și i-au trimis urările de sănătate prin eleganta metodă tradițională!

TINERI OFITERI LA PRIMA FUNCȚIE

Căpitan Laura CREȚU

Adrian SULTĂNOIU

Vineri, 01.03.2019, la Baza Aeriană de Instruire și Formare a Personalului Aeronautic – BAIFPA, s-a desfășurat, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, **general-maior Viorel PANĂ**, festivitatea de absolvire a cursurilor de bază de către tinerii sublocotenenți promoția „**Centenarul Marii Uniri 2018**” din cadrul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” – Brașov. Timp de un an, tinerii sublocotenenți

au parcurs un program de pregătire teoretică și practică la Școala de Aplicație pentru Forțele Aeriene „Aurel Vlaicu”, în specializările aviație nenaviganți stat major, control trafic aerian, război electronic în aviație și apărare antiaeriană, rachete și artilerie antiaeriană și radio-locuție, fiind pregătiți să ia în primire atribuțiile primei funcții pe care sunt încadrați în unitățile de aviație și bazele aeriene din țară. Le dorim mult succes în carieră!

FORȚELE AERIENE ROMÂNE, ÎN DIALOG CU GENERAȚIA TÂNĂRĂ

Mirela VÎȚĂ

Bogdan PANTILIMON

În perioada 28-31 ianuarie, reprezentanți ai Forțelor Aeriene Române au fost prezenți în mijlocul liceenilor din Galați (28.01), Brăila (29.01), Tulcea (30.01) și Constanța (31.01), într-o campanie de promovare a carierei militare și de prezentare a ofertei educaționale a Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” și a Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”. Periplul prin Dobrogea a fost doar o etapă dintr-o campanie începută în primăvara trecută, care a cuprins aproximativ 15 municipii din țară și a continuat până la mijlocul lunii februarie în Alexandria, Giurgiu, Caracal și Otopeni.

Primii curioși intră în sală, au venit în grup compact, ajunși cumva prea devreme. În liniște, se orientează către mijlocul amfiteatrului. După câteva minute se ivesc și alții, unii veniți în grupuri mari, alții intrau timizi unul câte unul și căutau din priviri un scaun pe care să se refugieze. În câteva minute, sala se umple, prietenii își păstrează loc și se cheamă din priviri. E ciudat de liniște, amintirile din liceu erau parcă mai gălăgioase! Fețele lor emană curiozitate, interes, dar parcă și o ușoară stare defensivă. Au fost anunțați că „domnii militari de la

Forțele Aeriene le vor prezenta oferta educațională”.

Dacă te uiți cu atenție, îi deosebești ușor pe cei din clasa a XI-a de cei din ultimul an de liceu: primii sunt curioși, dar mai relaxați, pe când ceilalți freacă sub agitația

pregătirilor pentru bac și încearcă să nu se lase copleșiți de una dintre cele mai importante întrebări din viața lor: „Ce urmează după liceu?” Desigur, unii dintre ei, cei mai fericiți, care nu mai fac subiectul următoarelor rânduri, și-au ales un drum, se pregătesc să meargă la o anumită facultate, sau fac deja meditații pentru admitere. Nici nu îndrăznesc să pretindă că știu ce vor tinerii din ziua de azi. Ingineri, medici, manageri, actori, cercetători, informaticieni, profesori? Să rămână acasă, în orașele de provincie, să meargă în Capitală sau să plece din țară? **Și unde se încadrează cariera militară între toate aceste opțiuni?**

De cele mai multe ori, situația are două puncte de pornire: primul (și cel mai nefavorabil), este egal cu zero. Adică tânărul nici nu știe că are opțiunea unei cariere militare, pentru el armata e un univers existent, recunoscut, dar separat, despre care poate nu are nicio

păreră, e pur și simplu paralel cu direcția lui de dezvoltare. Nu e vorba de incongruență, ci de lipsa completă de informare. Sună incredibil pentru noi, militarii, mai ales când ni se par informații de bază, de simț comun. Nu, acești liceeni nu s-au de altă planetă, pur și simplu în sfera lor de interes, plină cu lucruri pe care poate noi nu le mai înțelegem, nu s-a strecurat nici cea mai mică idee despre acest subiect. Nu au avut vreun bunic/unchi/vecin căruia să îi admire în treacăt uniforma și pe care să îl întrebe cum e când tragi cu arma. Pe acești „inocenți” trebuie în primul rând să îi informezi.

Al doilea punct de abordare pleacă de la ideea că tânărul/tânără are niște cunoștințe minime despre posibilitățile unei cariere în armată, dar în general subiectul nu i-a suscitat interesul atât de mult încât să încerce să afle mai multe. Cum reușești să le explici acestora că universul militar are specializări,

subdomenii variate, funcții diverse și perspective de dezvoltare care pot fi compatibile cu ale oricărui tânăr dispus să învețe, să își descopere abilitățile? Cum reușești să îi convingi pe aceștia?

Birourile de informare-recrutare pot oferi toate informațiile despre numărul de locuri și procedurile de admitere în instituțiile de învățământ militar, dar cum îi faci pe tineri să meargă până acolo? În plus, a te deplasa fizic undeva pentru a afla informații, în vremurile când tot ce vrei să știi în general se află la un clic distanță poate însemna și un efort, și o ușoară asumare, fie ea și metaforică, a unui angajament. Da, veți spune că instituțiile de învățământ au oferta educațională publicată pe site (de multe ori cu interfețe neprietenoase, care nu se ridică la standardele navigatorilor online supra-tehnologizați de astăzi), condițiile de accedere și admitere sunt disponibile pe site-ul DGMRU, există și pagini de Facebook dedicate subiectului recrutării, dar cu toate acestea informațiile nu ajung la fiecare liceean care încearcă să se decidă asupra viitoare cariere.

De la această linie de start s-a pornit campania de promovare a carierei militare și de prezentare a ofertei educaționale în instituțiile de învățământ militar aferente Forțelor Aeriene.

Cu ce ne-am prezentat în fața acestor tineri curioși, indeciși, idealiști sau chiar dezamăgiți de opțiunile cunoscute?

Le-am hrănit curiozitatea cu

În colaborare cu DGMRU, am demarat campania de promovare a carierei militare în Forțele Aeriene și de informare privind posibilitatea de înscriere în instituțiile de învățământ militar deoarece am considerat important să luăm contact direct cu liceenii, să afle în primul rând că au posibilitatea de a opta pentru o carieră militară, și apoi să le dăm câteva detalii esențiale: data limită de înscriere, specializări, locuri disponibile, probe de admitere. Cei interesați merg apoi la BIR pentru îndrumare. Am venit în întâmpinarea întrebărilor lor, deoarece chiar dacă procedurile de recrutare și înscriere nu sunt dificile, acestea sunt mai diferite față de ale instituțiilor civile (implică examen medical, probe fizice, psihologice).

Am fost chiar întrebați dacă această campanie se face pe fondul deficitului de personal. Resursa umană este o chestiune dinamică, sunt mereu intrări și ieșiri din sistem, e normal să gândim nevoile de personal pe termen lung. Suntem o organizație în dezvoltare, avem tehnică modernă și vom mai primi – F-16 Fighting Falcon, PATRIOT – și avem nevoie de specialiști care să o opereze. Iar un bun specialist nu se formează de azi pe mâine, e nevoie de ani de pregătire instituțională și practică la locul de muncă. În acest context, vrem să investim în generațiile noi, să îi formăm pe cei tineri.

Comandor Cristian MANOLACHI, șeful Serviciului Personal și Mobilizare din Statul Major al Forțelor Aeriene

informații concrete, prin prezența și poveștile unor piloți, elevi, ofițeri, maștri și subofițeri care au urmat această cale și pot împărtăși din experiența lor cu onestitate, îndejung cât să le suscite curiozitatea. Dacă sunt curioși, mai departe fac singuri cercetări, se duc la BIR, pun întrebări.

Nedumeririle lor au fost dintre cele mai diverse, unii puneau întrebări foarte specifice, alții abia atunci își creionau imaginea generală a unui militar: care este diferența dintre un maistru și un subofițer? Vor avea un loc de muncă asigurat după absolvire? Mai există barem de înălțime pentru piloți? Învățământul se va desfășura în

regim militar? Cum se gestionează timpul liber?

Care vor fi efectele cuantificabile ale acestei campanii, câți liceeni se vor prezenta în baza ei la admitere anul acesta sau anul viitor? Vom ține legătura cu Birourile Informare Recrutare din orașele pe unde am trecut, în așteptarea răspunsurilor.

Dintr-o perspectivă mai amplă, contactul dintre militari și tânăra generație a fost un câștig în sine, unul care inițial nu era luat în calcul: o ocazie de a acoperi măcar la un nivel mic o lipsă reciprocă de informații și de cunoaștere. Dacă inițial am pornit de la ideea că au nevoie să cunoască date exacte despre programele de studii, locuri

și probe de admitere, am aflat că aria lor de interes este alta: gratuitatea studiilor, bunele condiții din sălile de clasă sunt elemente necesare, dar nu suficiente, ei vor de fapt să știe care e atmosfera într-o unitate militară, cât e de greu să te adaptezi unui program militar și în special care sunt posibilitățile de dezvoltare pe termen lung.

Pentru noi, militarii, a fost un prilej de a ne reaminti un adevăr evident: regenerarea forțelor vine din societatea civilă, dintr-un anumit segment al ei, și avem datoria (printre atâtea altele) să le permitem tinerilor să ne cunoască, astfel încât viitorii noștri colegi să ia o decizie în cunoștință de cauză.

Militarii alături de tinerii de la Liceul Ovidius, din Constanța

Locotenent-colonelul Marius ANGELESCU și elevul fruntaș Raluca PANĂ au prezentat oferta educațională a SMMMFA

GIURGIU

Personalul care promovează Forțele Aeriene împreună cu cei de la Centrul Militar Județean Teleorman

ALEXANDRIA

Alex BĂLĂNESCU

OTOPENI

Campania de promovare a carierei militare și a Forțelor Aeriene Române, precum și de prezentare a ofertei educaționale a Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” și a Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, a continuat, în perioada dintre 12 și 15 februarie, cu întrevăderi militare, studenților și elevilor din cadrul Forțelor Aeriene cu liceenii din orașele Giurgiu, Alexandria, Caracal și Otopeni.

Evenimentele au fost organizate de către Statul Major al Forțelor Aeriene în colaborare cu Direcția Generală Management Resurse Umane, Birourile Informare-recrutare și Inspectoratele Școlare Județene de care aparțin cele patru orașe.

În fiecare din aceste zile, după încheierea activităților, aeronavele Forțelor Aeriene Române au făcut treceri pe deasupra obiectivelor în care s-au desfășurat prezentările.

CARACAL

Studentul caporal Andrei COMAN a explicat cum se pregătește să devină pilot pe supersonic

RESOLUTE SUPPORT

Adrian SULTĂNOIU

REPATRIEREA MILITARILOR DIN ROTATIA A II-A

Dezvoltarea capacităților Forțelor de Securitate Afgane reprezintă una dintre prioritățile misiunii Resolute Support din Afganistan; în Baza Militară Aeriană Kandahar există mai multe structuri românești care au ca scop instruirea, consilierea și asistența Forțelor de Securitate Afgane printre care și cele aparținând

Statului Major al Forțelor Aeriene. Una din structurile cu astfel de atribuțiuni este și Echipa de Consilieri Menținere Forțe Aeriene integrată în Grupul Expediționar 738 de Consiliere Aeriană Kandahar din cadrul Comandamentului de Instruire, Consiliere și Asistență al Forțelor Aeriene (Train, Advice and Assist Command/TAAC-AIR),

care contribuie la efortul comun de instruire, consiliere și asistență a personalului militar afgan din cadrul Kandahar Maintenance Group/Afghan Kandahar Air Wing, în scopul dezvoltării capacităților acestora de a genera o structură profesionistă, capabilă și sustenabilă a forțelor aeriene afgane.

La începutul lunii martie, la Baza 90 Transport Aerian, a avut loc ceremonia militară prilejuită de întoarcerea în țară a militarilor care au asigurat rotația a II-a din responsabilitatea Forțelor Aeriene Române în cadrul misiunii **Resolute Support** din Afganistan. La ceremonie au participat șeful Statului Major al Forțelor Aeriene, **generalul-maior Viorel PANĂ**, locțiitorul comandantului Comandamentului Forțelor Întrunite, **generalul de flotilă aeriană Valerică VRĂJESCU**, comanda Bazei 90 Transport Aerian, membri ai familiilor militarilor ce s-au întors din TO Afganistan. În cadrul ceremoniei, șeful SMFA a înmănat militarilor scrisori de mulțumire și i-a felicitat pentru îndeplinirea cu succes a misiunii; de asemenea, cinci militari din detașament au primit Medalia de Onoare a Forțelor Aeriene.

ȘASE LUNI ÎN TEATRUL DE OPERATII

Mirela VÎȚĂ

Bogdan Aron PANTILIMON

„Contingentul Resolute Support și-a încheiat rotația în teatrul de operații”

– Ce înseamnă asta? m-a întrebat o cunoștință, în timp ce frunzărea titlurile din presă, nu înțeleg nimic.

– Înseamnă că un detașament de militari ai Forțelor Aeriene a încheiat o perioadă de șase luni în Afganistan, și alt detașament va pleca din țară, să preia misiunea pentru următoarea jumătate de an, i-am spus, crezând că e o explicație precisă.

– Înțeleg, a răspuns sec și a schimbat subiectul.

Fragmentul redat e dintr-o conversație reală, aleatoare. Explicația mea a fost doar o „traducere” a termenilor specializați, i-a oferit o înțelegere cognitivă, de bază a situației descrise, dar nu a trezit nicio înțelegere afectivă. „Detașament”,

„misiune”, „rotație” sunt termeni generali, buni pentru exprimarea clară și concisă din rapoarte, dar care nu spun nimic despre oameni, despre ce fac acolo în acele șase luni și cum privesc ei această experiență, la nivel profesional și personal.

Așa că am decis să trecem de la nivelul de grup „detașament” la cel individual de „militar”, să privim misiunea prin ochii lor. Pentru majoritatea a fost prima experiență de dislocare într-un teatru de operații, pe când alții mai fuseseră și în alte misiuni, dar au subliniat clar că fiecare „plecare” e diferită, în funcție de atribuțiile pe care le au de îndeplinit sau de vreun alt context personal. Impresiile lor au fost puse pe hârtie în ultima săptămână de staționare în Teatrul de Operații, aflându-se acolo în perioada septembrie 2018- februarie 2019.

Căpitan Iuliana Petrina STAN, șef atelier mentenanță elicoptere, Baza 57 Aeriană Mihail Kogălniceanu: „Sunt la prima misiune și cred că a fost mai frumos și mai educativ decât am crezut. Am avut posibilitatea de a lua contact cu trei tipuri de aeronave diferite, trei tipuri de mentenanță diferite și două culturi deosebite. **Adaptabilitatea, răbdarea, diplomația și toleranța au fost calități pe care am fost nevoiți să ni le perfecționăm pe timpul misiunii.** Consider că această perioadă m-a ajutat să îmi descopăr calități noi, să întâlnesc oameni frumoși și inteligenți și să devin un ofițer mai responsabil și mai profesionist”.

Maistru militar clasa a II-a Marius MATEI, Secția Mentenanță Echipamente Militare, Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii: „În 2003 am absolvit Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene - Mediaș, ca șef de promoție pe specialitatea Instalații Electrice, Aparatură de Bord și Oxigen, fiind repartizat la Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii. În 2012 am absolvit Facultatea de Inginerie Electrică „Hermann Oberth” Sibiu cu specialitatea Inginerie Electromecanică.

Pentru mine este prima misiune în afara țării, una specifică activității noastre de acasă, doar că aici nu reparăm aeronave, ci consiliem personalul afgan pentru a putea să desfășoare singuri activități de mentenanță specifice Forțelor Aeriene.

Din punct de vedere profesional am acumulat cunoștințe noi despre cum se exploatează tehnica de aviație într-un mediu mult mai aspru decât cel din țara noastră. Am intrat în contact cu procedurile vestice din domeniu, diferite de cele ale noastre, cu personalul militar american și afgan din Forțele Aeriene, mi-am dezvoltat abilitățile de comunicare în limba engleză.

Pe timpul misiunii, în afara programului de muncă cu personalul afgan, am încercat să ne „îndulcim” șederea în Baza KAF prin diferite activități în comun ale Consilierilor cu colegii Guardian Angels, cu care am legat prietenii din timpul pregătirii misiunii: volei, tenis cu piciorul, tenis de masă, biliard, jocuri. **Din punct de vedere personal, consider că experiența acestei misiuni m-a schimbat în bine, deoarece am intrat în contact cu mai multe culturi ale lumii, care s-au adunat sub cerul fierbinte al Afganistanului și am pus umăr la umăr pentru reușita misiunii Resolute Support.**

Relația cu familia a fost și este pentru mine una specială, fiindcă zi de zi am fost alături sufletește de soția și copilul meu. Consider că soluția actuală de a păstra legătura zilnică cu familia prin intermediul internetului este una foarte bună. Dorul de casă și de familie a fost destul de puternic pentru mine, dar am fost susținut de „fetele mele” care m-au îmbărbătat la nevoie. Pentru moment nu cred că aș mai încerca încă o misiune deoarece am petrecut 10 luni departe de familie (pregătirea misiunii și misiunea). Dar cine știe ce va fi peste câțiva ani?”.

CORESPONDENȚĂ DIN AFGANISTAN

După șase luni în Teatrul de Operații din Afganistan, căpitanul Marius GHERASIM, comandantul detașamentului Protecția Forței Consilieri Forțe Aeriene poate raporta și de data aceasta Misiune îndeplinită!

Este un ofițer cu experiența Teatrului de Operații, având la activ alte două misiuni în Afganistan: „Pot afirma că misiunea a fost un succes luând în considerare că nu am avut niciun fel de incidente, tot personalul însoțit de noi, consilieri români, americani, contractori civili de diferite naționalități, toți desfășurându-și activitatea în condiții de siguranță. Personal mi-am dezvoltat capacitățile de conducere, în special în condiții de stres sporit, în misiuni ce implicau

schimbări neprevăzute și adaptarea în funcție de fiecare necesitate. **Misiunile anterioare (în domeniul logisticii și operațiilor) nu au avut același grad de risc ca aceasta, deoarece lucrul în detașamentul de Guardian Angels a implicat mult mai multe proceduri, contact zilnic cu mai mult de 150 de străini, personal al Afgan Național Army, Afgan Național Defence Security Forces sau Afgan Național Police.** Consider imperios necesară o astfel de experiență în cariera unui militar, eu pot spune că sunt mai bine pregătit pentru a face față noilor provocări, indiferent de specificul misiunilor încredințate, cât și pentru a lucra cu partenerii de coaliție”.

Maistru militar clasa a III-a Daniel CHERECHEȘ, Consilier Armament și Muniții, 10 ani vechime în Forțele Aeriene Române: „Este prima mea misiune internațională și a fost o provocare personală, pentru că nu știam la ce să mă aștept, și îmi doream să arăt că sunt un tehnician de aviație profesionist și să mă ridic la nivelul celorlalți parteneri de coaliție. Mă așteptam la o misiune mai intensă și periculoasă, dar probabil că liniștea și mediul sigur se datorează și detașamentului de Protecția Forței. Din punct de vedere profesional, pentru mine a fost un plus pe toate domeniile, atât cele specifice aviației, cât și în privința pregătirii militare generale. Aici mi-am descoperit capacitatea de a fi diplomat în orice situație, inclusiv în cele critice.

Cea mai mare și grea provocare atât pentru mine, cât și pentru soția și fiica mea a fost

distanța, dar datorită sistemelor de comunicații moderne, am reușit să ne mai alinăm dorul. **Presimt că în momentul întoarcerii acasă voi fi copleșit de sentimente de fericire alături de familia mea minunată.**

Un aspect relevant al misiunii este să îți dai seama care este rolul tău și cum să contribui cât mai mult la îndeplinirea misiunii, să înțelegi că afganii au o altă cultură și au un alt mod de a face lucrurile. Răbdarea și perseverența sunt cele mai importante atribute ce trebuie să le aibă un consilier de aviație.

Toate rezultatele mele din această misiune se datorează soției mele, care e o adevărată soție de militar, a știut cum să gestioneze toate situațiile deosebite în lipsa mea și unele dintre ele chiar au fost dificile, și a știut să nu mi le împărtășească în acel moment ca să nu mă îngrijorez și să nu îmi pierd concentrarea”.

Maistru militar clasa a II-a Aurelian ORHEANU, de 22 de ani este specialist avion-motor în cadrul Escadrilei 711 din Baza 71 Aeriană Câmpia Turzii: „Am mai participat la Baltica 2007 (Lituania – trei luni) și alte misiuni în Serbia și Ungaria. Spre deosebire de celelalte misiuni, unde am participat cu aeronavele pe care le exploatez, cea din Afganistan a fost cu totul diferită.

Scopul misiunii noastre a fost consilierea tehnicienilor afgani în procesul lor de exploatare a aeronavelor din dotare: Mi-17, MD-530, A-29, UH-60 și C-208.

Din punct de vedere profesional pot spune că a fost o experiență unică întrucât am putut vedea zilnic cum lucrează U.S. Air Force atât direct cu tehnica, cât și cu logistica ce susține întreaga lor activitate. Provocarea

misiunii mele a fost să-i ajut pe partenerii afgani să lucreze în acest mod. Aici are un rol important diferența dintre culturile țărilor noastre, cât și proveniența tehnicienilor afgani, unii dintre ei fiind simpli soldați înaintea înrolării în Forțele Aeriene Afgane.

Experiența mea de 22 de ani în cadrul Forțelor Aeriene Române m-a ajutat să îndeplinesc toate sarcinile primite, partenerii americani fiind mereu impresionați de ajutorul dat de către tehnicienii români.

Un fapt deosebit a fost să merg «la serviciu» în fiecare zi cu armamentul pe mine, să fiu atent atât la tehnică, cât și la oameni, și la alte indicii ce ar putea pune în pericol viața mea sau a colegilor mei. Dar asta înseamnă o misiune în T.O.

După șase luni, pot spune că aș dori să mai particip la o astfel de misiune”.

Maistru militar clasa a III-a Nicu Robert SIMINISKI, șef patrulă celulă-motor, Escadrila 903 Elicoptere, Baza 90 Transport Aerian: „Este prima misiune la care am participat, a fost o experiență și o provocare inedită de a intra în contact cu oameni și mentalități noi, atât din rândul afganilor, cât și din rândul americanilor. Părerea mea este că mi-am atins scopul acela de a consilia și de a îmbunătăți mentenanța aviației afgane, afganii înțelegând importanța acesteia în lupta ce o duc cu insurgenții, dar și pentru siguranța proprie. **Am trecut peste ideile preconcepute despre cultura afgană și despre afganii în general, care s-au**

dovedit persoane foarte sociabile și deschise la discuții în orice probleme aveam de debătut. Lipsa confortului și a dorului de casă s-au resimțit spre finalul misiunii, dar am reușit prin activități organizate și amuzante să ne detașăm de rutina zilnică și să întărim relațiile cu colegii. Cu cei de acasă am menținut contactul permanent și asta m-a ajutat să trec mai ușor peste momentele în care simțeam că misiunea nu se mai termină. Aș reveni cu plăcere aici într-o misiune asemănătoare, dar după o binemerită pauză în care aș putea să îmi dezvolt abilitățile de comunicare și de adaptare având experiența primei misiuni”.

Militarii s-au întors pe meleaguri natale în prima zi a lunii martie 2019, după executarea misiunilor de protecția forței (Guardian Angels) și consilierea personalului tehnic afgan în executarea mentenanței la aeronavele din dotare. Au aterizat la Baza 90 Transport Aerian Otopeni, „Comandor aviator Gheorghe Bănculescu”, unde au participat la Ceremonia de repatriere, în prezența șefului Statului Major al Forțelor Aeriene, general-maior Viorel PANĂ.

Bine ați revenit!

INSTRUCTORUL, ELEV LA ȘCOALA SERE

Începând cu anul 2009, la Școala de Aplicație a Forțelor Aeriene „Aurel Vlaicu” se desfășoară cursul SERE Nivel A pentru personalul navigant din Forțele Aeriene Române. Organizator și instructor al majorității edițiilor a fost căpitan-comandorul Mircea ȚIBU. După parcurgerea unui stagiu complex de pregătire în Suedia, acesta a obținut de curând certificarea internațională de instructor SERE, o recunoaștere oficială care permite creșterea nivelului cursului menționat de la „A” la „B”, mult mai apropiat de realitatea practică pusă în aplicare până în prezent.

Cursul de instructor SERE organizat de Școala de Supraviețuire a Forțelor Armate Suedeze este alcătuit din două module: cel principal s-a desfășurat vara, timp de 4 săptămâni în perioada august-septembrie a anului trecut și a fost pus în aplicare în regiunea centrală a Suediei, în proximitatea sediului școlii, iar cel secundar s-a desfășurat în mediul subarctic, în vecinătatea Poligonului de încercări Vidsel, în perioada 28 ianuarie-07 februarie 2019.

Curioși despre felul în care parcurge un instructor acest curs, l-am rugat pe căpitan-comandorul Mircea ȚIBU să ne împărtășească experiența proprie și provocările întâlnite:

ȘCOALA DE SUPRAVIEȚUIRE A SUEDEZILOR

Școala acordă certificarea calității de instructor SERE numai după absolvirea modului de iarnă și, deși Suedia nu este membru NATO, cursul respectă toate standardele Alianței cu privire la obiectivele și elementele pe care trebuie să le conțină un asemenea curs. Școala a luat ființă în 1989 având ca obiectiv principal pregătirea pentru supraviețuire a întregului personal militar suedez. În 1995 a abordat domeniul SERE, în anul 2000 au fost sprijiniți printr-un MTT - Multi Tactics Trainer în domeniul CSAR - Combat Search and Rescue de către US Air Force, iar din 2004 pregătesc instructori SERE certificați. Școala este un partener principal al Agenției Europene de Apărare – European Defence Agency, EDA.

Spre deosebire de un curs SERE de Nivel „C”, acesta are în plus modulul de iarnă și o perspectivă „din culise”: după fiecare lecție ne-au fost prezentate detaliile de

organizare a acestuia, pentru a asimila și punctul de vedere al instructorului.

Baza materială s-a dovedit a fi impresionantă: corpul clădirii din cetatea Karlsborg este destinat cursurilor, birourilor instructorilor, personalului administrativ și depozitării echipamentelor, care nu sunt puține la număr: de la stații radio și receptoare GPS la kit-uri de supraviețuire pe care le asigură fiecărui cursant (majoritatea componentelor rămân asupra cursantului), de la vehicule la scoarța de mesteacăn, pe care, din nou, o pun la dispoziția cursanților (devine relevantă mai jos) și, să nu uit, diverse colecții: de la cuțite la arme improvizate, de la kit-urile de supraviețuire din dotarea militarilor la echipamente folosite în situațiile reale prin care au trecut absolvenții cursurilor lor.

ELEVII

Deși școala invită cursanți din toate colțurile lumii – în principal pentru a observa abordările militarilor din celelalte națiuni în rezolvarea sarcinilor primite – participanții sunt majoritari suedezi. În vară, clasa a avut inițial 20 de cursanți dintre care șase internaționali: un australian, un estonian, un olandez, doi elvețieni și un român. Am terminat modulul 19. În iarnă am fost tot 20 de participanți, de data aceasta cinci internaționali: un alt australian – cel din vară lipsind din motive medicale, estonianul, elvețienii și cu mine. **Am obținut certificarea doar 15, însă majoritatea retragerilor fiind cauzate de degerături și alte probleme medicale.**

Căpitan-comandor Mircea ȚIBU, Mirela VÎȚĂ

Căpitan-comandor Mircea ȚIBU

ETAPA I: SERE

Modulul din vară s-a axat pe cele patru domenii SERE - Survival, Evasion, Resistance, Escape/Extraction. Majoritatea lecțiilor teoretice erau ținute în teren pentru că erau imediat urmate de punerea lor în practică de către cursanți: de la aprinderea focului la filtrarea apei, de la măsurarea distanței cu ajutorul pașilor la recunoașterea plantelor comestibile și medicinale, de la confecționarea uneltelor de pescuit improvizate la purificarea apei, de la orientare cu și fără instrumente la semnalizarea poziției, de la comunicații radio la procedurile standard de contact pentru recuperare, de la exersarea rapelului cu mijloace improvizate la noțiuni de bază despre supraviețuirea în mediul urban și, fără să intru în detalii: **rezistența în captivitate, cu și fără respectarea Convenției de la Geneva.**

Aprinderea focului a fost cu precădere aplicația cu statut special. Prezentă pe durata întregului curs (vara și iarna) și fiind alcătuită din două teste distincte – am fost nevoiți să le efectuăm de cel puțin șapte ori fiecare dintre noi. Pe scurt, acestea au însemnat:

- *2 minutes fire test* – adică aprinderea unei bucăți de scoarță de mesteacăn în mai puțin de 2 minute, doar cu ajutorul amnarului și al cuțitului;

- *sustainable fire test* – adică aveam 15 minute la dispoziție pentru pregătirea și aprinderea unui foc care să ardă cu flacără vizibilă și fără intervenție timp de alte 5 minute.

Aceste teste, alături de alte exerciții au fost deja implementate la ultima ediție a cursului SERE din octombrie 2018, la Boboc.

Partea practică a supraviețuirii de bază (fără amenințări) s-a desfășurat pe o insulă aflată în administrarea Forțelor Armate Suedeze și a debutat cu o debarcare de urgență la aproximativ 25 de metri de mal... Așa că mai întâi a trebuit să ne îngrijim de uscarea, măcar parțială, a hainelor și apoi de celelalte sarcini: adăpost improvizat, vatră pentru foc, lemne de foc, semnalizarea poziției, amenajarea locului de pescuit pasiv etc. După patru zile petrecute în teren cu mai mult sau mai puțin echipament asupra noastră, „evoluând” individual sau în grup, ne-am reîntors (parte din „drum” înot... aproximativ 700 de metri) la școală doar pentru a fi anunțați că vom intra într-o competiție individuală, timp de 24 de ore, în cadrul căreia vom avea ocazia să punem în practică ceea ce învățasem și aplicasem deja... Și cum Suedia are un teritoriu cu multe râuri și lacuri, iar vremea nu este predominant senină, aproape tot timpul am avut bocancii uzi... Sloganul respectivei iterații a devenit: „*There's no life without wet boots!*”.

Ulterior, am participat la un antrenament cu exerciții în condiții specifice deșertului și junglei. Acestea au avut loc într-o clădire cu climă controlată, aflată în cadrul unui centru militar de cercetare din apropierea școlii. Cursanții au fost împărțiți în două grupe, iar mie mi-a revenit responsabilitatea și onoarea de a comanda una dintre acestea. Am fost plăcut surprins de colaborarea foarte bună pe care am avut-o cu colegii „subordonați”.

ETAPA A II-A: ÎN LUPTĂ CU FRIGUL

Modulul din iarnă s-a concentrat pe provocările pe care le aduce frigul procedurilor SERE și modalitățile de aplicare a acestora în mediul subarctic: deplasare, mascare, semnalizare, supraviețuire etc. Organizarea a fost similară modulului din vară: puțină teorie în clasă, ceva mai multă în teren și multă practică sub cerul liber.

Obiectivul principal a fost să ne dezvoltăm deprinderile necesare adaptării la frig, dar, pe lângă aceasta, să ne descoperim și limitele de rezistență la frig. Exercițiile practice a căror scop era păstrarea capacității de luptă, desfășurate într-un interval climatic care a oscilat de la -16°C la -34°C, ne-au convins atât de aplicabilitatea teoriei, cât și de abilitățile noastre de a supraviețui pe termen mediu, cel puțin, în condiții grele de iarnă.

Preocupați de simptomele personale premergătoare degerăturilor – cel mai mare pericol în acest mediu – nu am avut timp să ne lăsăm impresionați de Aurora Boreală, unii colegi nici nu i-au observat apariția. Dar cel mai mare regret îl am pentru imposibilitatea desfășurării exercițiului de „auto-extracție” din apă după ruperea gheții (*ice-hole exercise*). Temperaturile scăzute (-25°C / -27°C) din intervalele orare în care îl puteam executa și iminentul risc de apariție a degerăturilor, care se încadra la „FOARTE MARE”, au convins instructorii să renunțe la acest exercițiu.

Am fost însă impresionat de o serie de aspecte:

În primul rând, ospitalitatea gazdelor, deschiderea către noi – internaționali – pentru completări sau abordări diferite. Spre exemplu, instructorii suedezi au fost foarte interesați de abordarea australianului, instructorului șef al Școlii de Supraviețuire din Australia, în situația mușcăturilor de șarpe.

În al doilea rând, raportul dintre siguranță și nivelul de instruire. Regulile de siguranță ne erau prezentate și reamintite înaintea fiecărei aplicații practice. Cu toate acestea nu se făcea rabat de la obiectivele de instruire, excepție făcând doar situațiile care prezentau un risc foarte ridicat de rănire a cursanților.

În al treilea rând, organizarea perfectă și în același timp flexibilă: dacă un anumit aspect nu putea fi executat, din motive de siguranță a cursanților, în principal, planul B era deja pregătit și toate celelalte elemente se derulau în consecință, în cascadă.

Apoi, baza materială: am avut la dispoziție tot ceea ce puteam avea nevoie.

Cred însă că cel mai mult m-a impresionat onestitatea instructorilor: ori de câte ori aceștia făceau vreo greșală, deși au fost puține și fără consecințe semnificative, cu proxima ocazie, în fața clasei își făceau „auto-critica” privindu-ne în ochi și cerându-ne să nu o repetăm și noi.

MOMENTE DIFICILE

Dificultatea a fost variabilă de-a lungul cursului. Modulul de iarnă, deși fără elemente de rezistență în captivitate, l-a depășit totuși pe cel din vară: **frigul e ca un inamic omniprezent gata să speculeze orice greșală.** În funcție de dispoziția fizică și psihică fie pătrunde subit și profund, fie încet și insidios. Te obligă să gândești mai precis în perspectivă și să-ți stabilești cu exactitate următoarele acțiuni.

După antrenamentul individual, când deshidratarea și-a spus cel mai apăsător cuvânt, am avut un moment de îndoială în forțele proprii: **organismul meu și-a arătat limitele și semnalele în mod acut față de lipsa alimentării potrivite cu apă,** iar mie tot nu mi-a fost clar acest lucru până a doua zi de dimineață când m-am privit în oglindă și mi-am „citit” afecțiunea limpede. Din acel moment, am consumat apă sau ceai ori de câte ori am avut ocazia, pentru că, da, pe timp rece apărea tendința naturală de a evita consumul regulat de lichide.

Cel mai greu moment pentru mine a fost în ziua a treia a exercițiului practic din modulul de iarnă, când depășisem tradiționala „ziua 2”, considerată a fi cea mai dificilă. **Oboseala se alia se cu frigul și am început să am îndoile cu privire la capacitatea mea de a termina cursul.** Am luat atunci decizia să mă concentrez exclusiv pe următorul pas, pe următoarea sarcină. Nimic altceva. Spre seară deja moralul meu era re consolidat și așa a rămas până la sfârșit.

MARELE SECRET: ATITUDINEA

Noțiunea de bază cu care încep cursul SERE de la Boboc e cât se poate de aplicabilă în orice situație de strictă gestionare a resurselor: moralul ridicat. O atitudine constructivă, de stabilire înțeleaptă a priorităților, este mai mult decât favorizantă pentru supraviețuitor. **Renunțarea la luptă, panica, deznădejdea și chiar vinovăția sau rușinea sunt inamicii interiori perizi care ne împiedică orice raționament propice ieșirii din situația critică.** Atitudinea e „camera de ardere” a resurselor interne: fizice și cognitive, de efort și mobilizare, de readucere aminte a celor învățate și de improvizare.

CERTIFICARE INDIVIDUALĂ, MUNCĂ DE ECHIPĂ

Sunt recunoscător și doresc să le mulțumesc celor care m-au îndrumat și sprijinit de-a lungul timpului în demersul meu de a obține nu doar prima certificare internațională de instructor SERE din cadrul Forțelor Armate Române, ci și continuarea și îmbunătățirea activității pe care o desfășor în cadrul Forțelor Aeriene. Am ajuns să particip la acest curs datorită sprijinului **colonelului Constantin CIOCIRLAN**, coordonator al domeniului PR la EDA și al directorului SMFA, **comandorul Petre IGNAT**. Am intrat și am progresat în domeniul SERE datorită **comandorului (rz.) Ion IORDĂNOAIA**, al cărui exemplu de implicare și perseverență îmi este în continuare motor al motivației personale. Planul de viitor este să instruim încă 3-4 instructori SERE pentru facilitarea organizării cursului și asigurarea continuității, iar ca obiectiv ceva mai îndepărtat, înființarea unei „catedre de supraviețuire” la SAFA, care, sper să fie suficientă pentru desfășurarea cursului SERE la Nivel C. Deocamdată, însă sunt mulțumit că putem ridica cu o treaptă, la Nivel B, certificarea cursului de la Boboc, ceea ce ne apropie mai mult prin modul în care îl punem în practică de nevoile reale de instruire a personalului care prezintă un risc ridicat de izolare în cazul dislocării într-un TO. În același timp, sper că acest lucru va avea un efect pozitiv și asupra motivației de participare a personalului navigant, căruia îi este adresat cursul.

Briza de optimism: Impresii ale ofițerilor după cursul de pregătire pentru HAWK în SUA

Mirela VIȚĂ

Pasionați de sistemul de rachete sol-aer HAWK, tinerii ofițeri și-au îndeplinit misiunea cu brio

Un curs în străinătate, cu precădere în SUA, oferă, dincolo de acumularea cunoștințelor teoretice și practice de specialitate (scopul principal al deplasării), și impactul interacțiunii cu un alt sistem militar, un alt sistem social și un alt mod de gândire. „Nu tot ce zboară se mănâncă”, ar răspunde răutăcios unii, cu binecunoscuta reticență în fața schimbării. Într-o epocă a suprimării distanțelor prin tehnologizare, uităm că cele mai mari descoperiri s-au făcut prin călătorii, și minimizăm importanța cunoașterii directe a perspectivelor și a obiceiurilor din zone îndepărtate, mai ales când acestea sunt și mai dezvoltate. Cum de cele mai multe ori progresul vine pas cu pas, observațiile obiective ale unui tânăr ofițer-călător sunt demne de luat în seamă.

Proaspăt întorși din SUA și încă puțin amețiți de schimbarea fusului orar, cei patru ofițeri artileriști care au urmat timp de trei luni programul HAWK OFFICERS COURSE în Texas, Statele Unite ale Americii, au fost rugați să ne împărtășească, la cald, impresiile lor.

Aceștia sunt: **locotenent Cristiana-Ramona SÎNPETREAN** – șef Centru de Distribuție a Focului în cadrul Bateriei HAWK, **sublocotenent Lorena-Adelina NIȚĂ**, care a absolvit Academia Forțelor Aeriene în anul 2017, iar din martie 2018 ocupă funcția de comandant pluton RSA HAWK, **căpitan Ionuț-Ilie CRIVĂȚU**, comandant baterie RSA HAWK, toți trei din cadrul Batalionului 1 Rachete Sol-Aer din Brigada 1 Rachete Sol-Aer General Nicolae Dăscălescu, și **locotenent Emanoil Petruț CAZACU**, șef Compartiment Programe Simulare la Centrul de Evaluare din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană Capu Midia.

Cu excepția sublocotenentului Lorena NIȚĂ, care e de curând încadrată pe prima funcție și nu a avut prilejul să participe la activități multinaționale, tinerii ofițeri au mai avut experiența interacțiunii cu

militari din țările partenere. Au participat la exerciții complexe, precum Patriot Shock V, Tobruq Legacy 2017 și 2018, unde au lucrat cu rachetiști din NATO, iar anul trecut locotenentul Cazacu a făcut parte din cadrul Detașamentului de Apărare Antiaeriană „Blue Scorpions”, rotația a III-a Oerlikon, având o misiune de instruire și reprezentare în Polonia, timp de șase luni.

Locotenent Cristiana SÎNPETREAN: Din punct de vedere al organizării am doar cuvinte de laudă, nu pot să compar cu nicio instituție de învățământ prin care am trecut până acum. **Tehnica pe care am lucrat practic se afla în condiții bune, iar instructorul a avut răbdare de fiecare dată să ne explice, chiar și de mai multe ori, anumite aspecte din funcționarea sistemului, inclusiv ne-a răspuns la o serie de întrebări care nu aveau legătură cu**

După acest curs, abia aștept să lucrez pe teren, căci am mai multă încredere în mine, știu ce am de făcut, iar atunci când nu mă descurc, știu unde să caut informațiile de care am nevoie.

Sublocotenent Lorena NIȚĂ

scheletul cursului (întrebări legate de funcționarea și întreținerea sistemului în condiții speciale). Avea aproximativ 25 de ani de experiență și a luptat în Războiul din Golf cu sistemul de rachete HAWK, însă nu avea vreun aer de superioritate în fața noastră, ne explica totul foarte calm și detaliat de parcă atunci era prima oară când era în acea situație. Asta ne-a făcut să ne simțim foarte bine și ne-a dat încredere în noi.

Am avut noroc cu perioada în care s-a desfășurat cursul pentru că am avut foarte multe zile libere. Am avut 1 Decembrie, Crăciun, Revelion și Ziua Martin Luther King. În aceste zile am primit permisie și am putut vizita multe obiective: San Antonio, Houston (NASA), Marele Canion, Las Vegas, San Diego, Los Angeles și White Sands. În mare parte timpul liber ni l-am petrecut în bază. Acolo găseai absolut tot ce aveai nevoie: magazine,

cinema, bazin de înot, săli de fitness, restaurante: era ca un mini-orășel.

La același curs nu au mai fost studenți internaționali, mai erau doar doi studenți americani, rezerviști, care se pregăteau să devină ofițeri cu siguranța în poligonul de trageri și aveau nevoie de o reîmprospătare a memoriei cu sistemul HAWK. În schimb școala mai avea în desfășurare cursul de mentenanță HAWK unde erau doi studenți egipteni și un curs de MIM 72 Chaparral unde erau, de asemenea, alți doi studenți egipteni. Diferențele culturale nu cred că au fost semnificative, suntem destul de familiarizați cu „americânismele”, în schimb diferențele de mentalitate sunt colosale. În primul rând am fost impresionată de respectul pe care îl are populația civilă pentru mediul militar. Peste tot pe unde am fost și arătam Military ID primeam răspunsul „thank you for your service”. Probabil pare ne semnificativ, dar mie de fiecare

dată mi se făcea pielea de găină și mă trecea un fior.

I-am rugat pe cei patru cursanți, separat, să numească o persoană întâlnită la acest curs, care i-a impresionat cel mai mult. Răspunsurile lor au fost aproape identice:

Căpitan Ionuț CRIVĂȚU: Am fost impresionat de toți instructorii din școală, aceștia fiind rezerviști în armata SUA cu experiență dobândită în timpul războaielor, dar și a dislocărilor în zone fierbinți ale lumii: Coreea de Sud sau Germania pe granița Cortinei de Fier. În aceste locuri unitățile de rachete erau în stare de alertă permanentă și au fost nevoiți

să atingă perfecțiunea în pregătirea profesională pentru a putea făcea față provocărilor zilnice. Deși erau rezerviști aceștia erau foarte pasionați de sistemul de rachete sol-aer HAWK preferând să lucreze și să transmită informațiile acumulate mai departe către alte generații.

Locotenent Petruț CAZACU: Domnul instructor Jimmy. Acesta este un profesionist din orice punct de vedere, un maestru în sistemul Hawk, a știut cum să îmbine utilul cu plăcutul și ne-a făcut să înțelegem orice mic secret legat de sistem.

Locotenent Cristiana SÎNPETREAN: De departe persoana care m-a impresionat în mod deosebit a fost retired WO Jimmy Israel, instructorul nostru. E o cutie plină de informații și o persoană foarte pasionată de sistemul de rachete HAWK.

Sublocotenent Lorena NIȚĂ: Domnul Jimmy Israel m-a impresionat prin dedicarea pe care a avut-o în timpul în care ne-a împărtășit din cunoștințele lui, plăcerea și iubirea față de tehnică pe care, recunosc, mi le-a insuflat și mie. Îl apreciez pentru că în acest timp ne-a fost instructor, dar și prieten, ne-a dat sfaturi în diverse domenii și ne-a tratat ca de la egal la egal, ca pe niște colegi, nicidecum ca pe niște inferiori.

Recunosc că am fost puțin intimidată de faptul că doi dintre colegii mei de la curs au experiență în domeniu și cunosc în mare parte sistemul HAWK. Mi-a fost teamă că instructorul nostru va preda cursul de la nivelul la care ei erau, nu de la nivelul de „începător” la care eu mă situam. Temerile mele au fost rapid spulberate, căci tot cursul s-a desfășurat astfel încât cu toții să fim luați de la zero, cu scopul de a fi aduși, pe cât posibil, la același nivel de cunoștințe.

Și apoi am pus întrebarea dificilă: Ce ați apreciat cel mai mult în sistemul lor de organizare și ați vrea să se implementeze și la noi?

Locotenent Cristiana SÎNPETREAN: Sunt multe aspecte care mi-ar plăcea să se schimbe, acum că am văzut că în alte locuri funcționează... În primul rând este vorba de gestionarea resursei umane: oamenii sunt apreciați și recompensați de fiecare dată când e nevoie. Orice militar e mândru de poziția pe care o ocupă și știe că superiorii lui îl vor aprecia pentru ce face. În al doilea rând birocrăția nu este un impediment. Nu trebuie să semnezi șapte registre să ridici o carte. Nu ai nevoie să întocmești rapoarte de genul eseu argumentativ pentru a-ți primi drepturile. În al treilea rând pot să remarc devotamentul pe care îl au militarii lor

pentru armată. Fiecare își face treaba cu interes și mai ales fiecare știe exact ce are de făcut. Fiecare are pătrățica lui pe care e expert. Fiecare comandant își cunoaște oamenii și îi așază astfel încât să nu existe „găuri de organizare” și nimeni să nu fie nevoit să lucreze mai mult decât îi este cerut prin specificul funcției. **Probabil pentru fiecare idee pe care aș vrea să o implementez și la noi va exista un „păi noi nu putem face așa pentru că...”, dar m-am întors de acolo cu motoarele turate, plină de energie și dornică să aplic măcar o parte din lucrurile bune pe care le-am văzut acolo.**

Căpitan Ionuț CRIVĂȚU: În timpul petrecut acolo am discutat despre modul de pregătire optim pentru a reuși să aduc subunitatea la un nivel de pregătire ridicat și mi s-a confirmat că la noi se pune accent prea mare pe munca de birou și hărțogăraie, în detrimentul petrecerii unei mai mari perioade de timp la instrucție.

Mentalitatea de acolo este diferită, mai ales în ceea ce privește cariera militară. Civilii au un respect deosebit față de militari indiferent de gradul și funcția ocupată, dar și companiile private oferă o serie de facilități pentru personalul militar, prin acest lucru mulțumind militarilor pentru păstrarea independenței țării.

Sublocotenent Lorena NIȚĂ: Pentru mine, modul în care vedeam petrecerea timpului la tehnică s-a schimbat radical. După acest curs, abia aștept să lucrez pe teren, căci am mai multă încredere în mine, știu ce am de făcut, iar atunci când nu mă descurc, știu unde să caut informațiile de care am nevoie.

– Care este planul de viitor în carieră? În ce fel vă ajută acest curs să vă dezvoltati?

Căpitan Ionuț CRIVĂȚU: Mi-am perfecționat deprinderile necesare operării întregii tehnici a sistemului de rachete sol-aer HAWK PIP III, așa încât pe viitor aș putea să îndeplinesc o funcție de instructor sau de evaluator.

Locotenent Cristiana SÎNPETREAN: Pe viitor îmi doresc să rămân în cadrul sistemului HAWK. Cred că aș putea să fiu instructor pentru cei care vin să opereze acest sistem. Mi-aș dori să intru și în partea de mentenanță, chiar dacă știu că nu am diplomă de inginer sau vreun curs care să ateste faptul că m-aș descurca. Nu vreau să părăsesc colectivul sau unitatea, vreau să o schimb în bine. Vreau să fiu mândră de mine când spun unde lucrez și vreau ca în sufletul meu să știu că am contribuit la imaginea bună pe care mi-o imaginez pentru Brigada 1 Rachete Sol-Aer.

Locotenent Petruț CAZACU: Îmi doresc să rămân în continuare la Centrul de Evaluare din cadrul Centrului Național de Instruire pentru Apărare Antiaeriană Capu Midia. Acest curs este un plus pentru mine, deoarece îmi oferă o înțelegere mai profundă asupra activităților și tragerilor antiaeriene executate în poligon.

Sublocotenent Lorena NIȚĂ: Brigada 1 RSA este implicată în acest an în foarte multe activități cu sistemul de rachete HAWK, iar aceasta este o oportunitate pentru a pune în aplicare tot ce am învățat în timpul petrecut în SUA. Toate cunoștințele pe care le-am dobândit la acest curs îmi vor fi utile în îndeplinirea la standarde înalte a atribuțiilor de serviciu. Vreau să particip la exerciții multinaționale și să îmi îmbunătățesc permanent abilitățile și deprinderile formate până acum. Îmi doresc să ocup funcția de comandant baterie RSA HAWK, dar numai începând cu momentul în care voi fi sigură că am experiența și cunoștințele necesare pentru îndeplinirea acestei funcții. Vreau să fiu printre cei mai buni și știu că am capacitățile și determinarea de care este nevoie pentru o carieră de succes.

Concluzii? Gânduri de împărtășit colegilor?

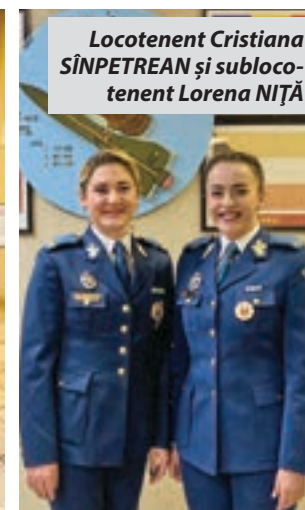
Locotenent Cristiana SÎNPETREAN: Nicio dată nu am crezut că un curs în USA îmi va schimba atât de tare gândirea. E o experiență pe care nu cred că ai cum să o primești de altundeva. Din câte știu din ce în ce mai mulți militari participă la asemenea cursuri și sunt încrezătoare că ușor-ușor vom reuși să implementăm o parte din experiența acumulată.

Ceea ce trebuie să știe fiecare tânăr absolvent este că în momentul în care cuvântul lui va fi ascultat acesta trebuie să fie benefic sistemului și că întreaga lui carieră trebuie să se dedice sistemului. **Vor fi foarte multe momente când deciziile trebuie luate la rece, făcând abstracție de problemele personale. Suntem cu toții în aceeași barcă și trebuie să vâslim în aceeași direcție. Sper ca ideile mele să îi inspire și pe cei din jurul meu și să reușim într-un final să renunțăm fiecare la orgoliile personale și să punem Armata pe primul loc.**

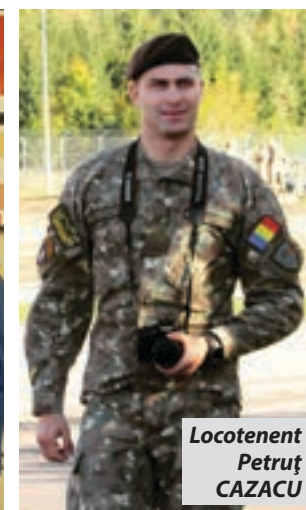
E greu să transpui în cuvinte ce simți după o asemenea perioadă, de aceea îmi doresc ca tot mai mulți colegi să aibă ocazia de a urma un curs și să vadă cât de mult îți poate schimba viziunea. **Sper ca peste un an când voi reciti acest articol să simt același entuziasm pe care îl simt acum.**

Cei patru ofițeri români, la ceremonia de absolvire, Fort Bliss/Texas

Locotenent Cristiana SÎNPETREAN și sublocotenent Lorena NIȚĂ

Locotenent Petruț CAZACU

Ceremonia de avansare în grad a căpitanului Ionuț CRIVĂȚU

MISIUNEA DIN MALI, PRIMELE REPERE

Photo: MCpl Jennifer Kusche

Mirela VÎȚĂ

Forțele Aeriene Române vor participa, începând din toamna anului 2019, la o misiune de menținere a păcii sub egida ONU în Republica Mali.

Curiozitatea opiniei publice cu privire la desfășurarea acestei misiuni este întemeiată, bazată atât pe elementul de noutate al activității, cât și pe complexitatea acesteia.

„La solicitarea ONU și în baza hotărârii Consiliului Suprem de Apărare a Țării din luna decembrie 2018, România va participa cu un detașament de elicoptere militare la misiunea multidimensională integrată ONU de stabilizare din Republica Mali, începând cu luna octombrie 2019. Detașamentul, format din aproximativ 120 de persoane, va desfășura operații de evacuare medicală, transport de trupe și echipamente și de asigurare a suportului logistic necesar personalului ONU în această țară”, a fost declarația ministrului apărării naționale, **Gabriel LEȘ**, din data de 20 februarie 2019.

Subiectul mai fusese abordat și la sfârșitul lunii ianuarie, când, în cadrul unei întâlniri bilaterale cu subsecretarul general al ONU pentru operații de menținere a păcii, **Jean-Pierre LACROIX**, și cu directorul executiv al Agenției Europene de Apărare, **Jorge DOMEQO**, pe timpul Reuniunii informale a miniștrilor apărării din statele membre ale Uniunii Europene, oficialul român a amintit că țara noastră va continua să contribuie la

eforturile internaționale de menținere a păcii: „din anul 1991 și până în prezent, circa 10.000 de militari români au luat parte la peste 25 de astfel de misiuni, în diferite zone ale globului [...] un exemplu important în acest sens fiind oferta de participare a Armatei României cu un detașament de elicoptere de transport la operațiunea MINUSMA, din Mali, începând cu octombrie 2019”.

România va prelua în această misiune atribuțiile pe care le-a îndeplinit detașamentul Canadei, care se află din iunie 2018 în statul african, cu trei elicoptere CH-147F Chinook (pentru evacuare medicală), cinci elicoptere CH-146 Griffon (escortă armată) și 250 de militari (merită acordată o atenție deosebită modulului în care au abordat canadienii misiunea din Mali, numită Operațiunea PRESENCE). În timp ce canadienii plănuiesc să își retragă tot contingentul la sfârșitul verii, România s-a angajat să își aducă contribuția la acțiunile MINUSMA de acordare de asistență pentru Guvernul Republicii Mali în vederea asigurării unui

mediu de stabilitate, prin dislocarea unui detașament al Forțelor Aeriene Române, cu un stat de aproximativ 120 de militari, alcătuit atât din piloți și personal tehnic care va opera cele patru elicoptere IAR-330 L-RM modernizate, cât și personal care va încadra toate domeniile corespunzătoare unei structuri militare (mentenanța, protecția forței, operații, stat major, medical etc.).

La începutul lunii ianuarie, generalul-maior Viorel PANĂ a făcut primele declarații referitoare la provocările pe care le presupune viitoare misiune:

Pentru 2019 pregătim o misiune într-un mediu deosebit de ostil. Consiliul Suprem de Apărare a Țării a decis participarea cu un detașament în sprijinul forțelor ONU din Mali. Este o misiune complexă, având în vedere distanța, mediul în care vom desfășura misiunea, cât și situația de securitate de acolo, chiar aș putea spune că misiunea din Mali are un grad de complexitate mai mare față de misiunea din TO Afganistan. După planurile noastre, misiunea demarează în toamnă, deci foarte curând.

Buna desfășurare implică pregătirea oamenilor și a tehnicii pentru dislocarea la distanțe de mii de kilometri, și un sprijin logistic eficient pentru a asigura autonomia. Programul de modernizare a elicopterelor care vor pleca progresează așa cum

Detașamentul român va fi localizat în Sectorul de Est, regiunea Gao (Camp Castor).

Bugetul misiunii se aprobă anual de către Adunarea Generală a ONU, pentru perioada iulie 2018 - iunie 2019 acesta fiind de aproximativ 1 miliard de euro (19% din bugetul alocat tuturor misiunilor de menținere a păcii ale ONU la nivel global).

Efective: Datele raportate la nivelul lunii ianuarie 2019 privind totalul forțelor participante la misiune sunt următoarele:

13 000 personal militar
1700 personal polițienesc
1500 personal civil

Primele țări contribuatoare cu personal sunt Burkina Faso (circa 1700), Ciad și Bangladesh, (fiecare cu aproximativ 1400), Senegal (1100), Egipt (900), urmate de Togo, Niger, Guineea, Germania, China (aproximativ 400).

Numărul fatalităților, de la inițierea misiunii, a ajuns la 191, dintre care 122 sunt declarate ca „pierderi de vieți datorate actelor ostile”, și 358 de răniți grave.

Sursa: <https://peacekeeping.un.org/en/mission/minusma>
<https://minusma.unmissions.org/effectifs>

MINUSMA

Misiunea multidimensională integrată ONU de stabilizare din Republica Mali (MINUSMA) a fost instituită prin Rezoluția 2100 a Consiliului de Securitate din aprilie 2013, având principala misiune stabilizarea țării după Rebeliunea tuaregilor din anul 2012, când insurgenții din nordul statului, printre care și o grupare Al-Qaeda, au preluat controlul regiunilor Gao, Kidal și Timbuktu, care reprezintă două treimi din suprafața țării.

Prin adoptarea Rezoluției 2164 din iunie 2014, Consiliul a decis, de asemenea, că misiunea ar trebui să se concentreze asupra sarcinilor de asigurare a securității, stabilizarea și protecția civililor; sprijinirea dialogului politic și a reconcilierii naționale; și sprijinirea restabilirii autorității statului, a reconstruirii sectorului de securitate și a promovării și protecției drepturilor omului în țara respectivă.

Misiunea MINUSMA are sediul principal la Bamako, capitala maliană, având personal ONU (militari și civili) dislocat în 13 zone din țară, împărțite în trei sectoare principale:

Sector de Nord (Kidal, Tessalit, Aguelhoc);
Sector de Est (Gao, Ménaka, Ansongo);
Sector de Vest (Timbuktu, Diabaly, Douentza, Goundam, Ber, Mopti, Sévaré).

13 iulie 2018: Ceremonie a canadienilor desfășurată pentru a marca atingerea Capabilității Operaționale Inițiale în Camp Castor în Gao, Mali. (Photo: MCpl Jennifer Kusche)

18 iulie 2018: Antrenament de evacuare medicală în deșert (Photo: MCpl Jennifer Kusche)

a fost planificat, la finele anului 2018 am recepționat primele două elicoptere, suntem mulțumiți de modul cum se comportă în exploatare.

VIZITĂ ÎNIIȚIALĂ DE RECUNOAȘTERE: IANUARIE 2019

Primul contact direct cu situația din statul african a avut loc la începutul acestui an: în vederea începerii planificării misiunii, în perioada 20-25 ianuarie 2019, un detașament românesc a efectuat prima vizită de recunoaștere în teatrul de operații militare din Mali.

La recunoaștere au participat reprezentanți ai Statului Major al Apărării, Comandamentului Forțelor Întrunite, Direcției Planificare Strategică și specialiști din Statul Major al Forțelor Aeriene.

Zborul până în capitala Bamako s-a executat cu o aeronavă C-27J Spartan aparținând Bazei 90 Transport Aerian, pe traseul București-Pisa (escală alimentare) - Marrakech - Bamako și a durat aproape 16 ore.

Vizita s-a desfășurat atât la sediul comandamentului misiunii MINUSMA din Bamako (prezentare generală, clarificarea relațiilor de subordonare operațională și administrativă), cât și în baza militară ONU din locația Gao, unde s-au abordat în detaliu aspecte practice specifice domeniilor de personal, informații, operații, logistică, siguranță aeriană, comunicații, financiar, medical.

Comandor Ioan MISCHIE, comandantul misiunii și ofițerul de proiect:

Dacă mi-aș fi conturat concluziile după impresia pe care mi-a făcut-o autogara din Bamako, care m-a făcut să mă gândesc la autogara din Urziceni din anul 1981, acestea nu ar fi fost deloc favorabile... Mediul este complet diferit de al nostru și trebuie să îl luăm ca atare.

Neștiind la ce să ne așteptăm, am fost plăcut surprinși de dotările bazei militare în care detașamentul nostru își va desfășura activitatea, aceasta fiind foarte bine dotată atât din punct de vedere al securității, cât și al condițiilor de trai.

Baza dispune de o apărare perimetrală foarte bună, cu patrulare permanentă, sistem de observare, supraveghere tactică prin UAV și chiar și elemente de supraveghere din cadrul sistemului MANTIS german, prin care se poate observa un obiect de dimensiunile unui porumbel la o distanță de 20 de kilometri, cu posibilitatea de a calcula și un eventual punct de impact. Deși MINUSMA este o misiune ONU, baza are o organizare tipic militară, cu toate

compartimentele necesare unui stat major clasic, sub conducerea Germaniei. Astfel, detașamentul României va fi subordonat administrativ Germaniei și operațional comandantului MINUSMA din Bamako.

Bază militară Camp Castor este bine construită, oferă toate facilitățile necesare traiului (în condiții de campanie, desigur): spații adecvate de cazare, aer condiționat, două magazine, zona de socializare. Încă de la înființare s-au făcut investiții majore pentru asigurarea autonomiei și sustenabilității, baza fiind dotată cu centrală de purificare a apei, centrală de reciclare apă și mini centrale electrice. În perimetrul bazei își desfășoară activitatea peste 1000 de militari. În zona operațională sunt spații de lucru standardizate și corturi-hangar pentru elicoptere.

Mediul pune probleme complexe mai ales din punct de vedere al gestionării activității de zbor. În primul rând, aerogara din Gao pune limitări aeronavelor mari la aterizare și rulaj, din punct de vedere al greutății maxime.

Zona este plată, cu altitudini de 200-500 de metri, deșertică. Temperaturi de iarnă 14-16 grade Celsius noaptea, 24-27 ziua, vara urca până la 47 grade Celsius, cu umiditate mică. În Mali distanța între baze aeriene este mare (450-600 km), la limita de zbor a elicopterelor, de aceea calculele de resurse trebuie să fie precise. Zborul se face, de asemenea, în condiții vitrege: sezon musonic cu ploi masive, furtuni periculoase de nisip (vânt până la 180 km/h, cu transport masiv de nisip, lipsa vizibilității la aterizare). Va fi o provocare, dar ținând cont că francezii operează din 2013, fără probleme deosebite, elicoptere asemănătoare cu PUMA în acel mediu, ne așteptăm ca și echipamentele noastre să se comporte bine. Alături de cele patru elicoptere românești, în bază vor mai funcționa și trei elicoptere din El Salvador.

Dincolo de toate provocările de ordin strict militar și logistic, dislocarea militarilor români în Mali necesită o atenție deosebită în ceea ce privește riscurile medicale asociate zonei Africii de Vest. Astfel, termeni ca „malaria”, „febra galbenă”, „holeră” și alte asemenea boli exotice pot provoca teamă și stau la baza reticenței cu care este privită misiunea.

Colonel doctor Leonard LUPU, medic șef al Statului Major al Forțelor Aeriene, ne-a împărtășit concluziile sale:

Din punct de vedere medical, la vizită, am urmărit două aspecte: asigurarea sprijinului medical

pentru trupele proprii și îndeplinirea misiunii medicale a detașamentului.

Fiecare națiune și-a asigurat un nucleu medical pentru trupe proprii. În incinta taberei se află un spital de nivel ROL 1 german, în tabăra alăturată a misiunii BARKHANE a francezilor este un spital ROL 2, la fel și în „Supercamp” ONU un alt spital ROL 2 al chinezilor. Noi vom asigura cabinet de consultații, cu medic și asistent și medicamente, cu mijloc de evacuare auto. Desigur, în caz de nevoie toate formațiunile medicale enumerate mai sus colaborează în vederea gestionării urgențelor.

Din punct de vedere al îndeplinirii misiunii medicale, trebuie să asigurăm evacuarea medicală cu elicopterul, astfel încât orice victimă să fie dusă la GAO în maxim 2 ore de la rănire. Pe timpul vizitei am asistat la un exercițiu de zbor al canadienilor, ei execută săptămânal astfel de exerciții, în scenariu urmărind tot lanțul de extragere MEDEVAC, de la rănirea militarului, până la evacuarea sa. Căzurile reale pot să fie foarte diverse.

Cât de frecventă este problema malariei? S-au înregistrat 6 cazuri în 6 luni, pe un eșantion de 1500 de persoane, trei militari din misiunea ONU și trei din populația civilă care lucra în bază. De notat că în toate cazurile a fost vorba despre persoane care nu urmau medicația de profilaxie. Amenințările din acest punct de vedere sunt gestionabile, important este să dispunem de cât mai multe date.

Cele mai întâlnite afecțiuni sunt cele dermatologice, în principal datorate căldurii și expunerii la soare sau înțepăturilor de insecte. Mai apar afecțiuni musculo-scheletale și afecțiuni gastrointestinale, dar care pot fi ținute sub control prin reguli stricte de igienă.

Dincolo de desfășurarea propriu-zisă a misiunii asumate, prima provocare este pregătirea acesteia. La jumătatea lunii aprilie va avea loc o a doua vizită de recunoaștere (pre-deployment), pentru a aduna cât mai multe informații necesare pregătirii dislocării întregului detașament. Din punct de vedere logistic totul trebuie pus la punct cu maximă prevedere, deoarece distanța mare între România și Mali e un factor care ridică probleme în ceea ce privește frecvența de transport a materialelor (vor exista desigur, transporturi la cerere, în caz de nevoie, cu aeronavele din dotare, dar nu cu aceeași frecvență comparativ cu TO Afganistan). Și nu e exagerat să considerăm că succesul misiunii va ține în mare măsură de măiestria cu care se gestionează situația logistică.

Din primul rând de scaune se ridică o uniformă albastră, urcă treptele scenei și cuprinde cu o privire calmă spectatorii. Locotenentul Roxana MILITARU e aici, în amfiteatrul Liceului Ovidius din Constanța, pentru a le povesti liceenilor despre specificul armei radiolocație, despre cum arată cariera militară a unui tânăr ofițer.

Vorbește liber, cu stăpânire de sine, dar fără rigiditate, ca un militar obișnuit să stea în fața formației. Tinerii o privesc atenți, puțin contrariați: e atât de asemănătoare cu ei și totuși atât de diferită!

Sunt locotenent Militaru Roxana, am aproape 30 de ani și sunt din Fetești. Faptul că am crescut lângă Borcea, auzind avioane și văzând oameni în uniformă, m-a făcut de mică să-mi doresc o carieră militară, chiar dacă nimeni din familie nu mai urmărea una.

După terminarea Liceului Teoretic „Carol I” din orașul natal, în anul 2009 a fost admisă la Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, urmând apoi Cursul de formare a cadrelor militare pentru prima funcție la Școala de Aplicație a Forțelor Aeriene din Boboc.

În 2013 am fost repartizată la lanca. Oamenii de acolo au un mare aport în definirea mea ca ofițer și specialist, recunoaște. După aproape doi ani petrecuți acolo s-a mutat la unitatea din Ovidiu, unde o găsim și în prezent. **După ce a încadrat pe rând toate funcțiile de ofițer, începând cu 01.10.2017 i s-a încredințat funcția de comandant.**

– De ce ai ales radiolocația?

– În momentul în care am dat admiterea nu știam detalii despre ce presupune fiecare specialitate, însă știam că există o unitate de radiolocație la Borcea. Am ajuns să fac parte din prima promoție de radiolocație după o pauză de opt ani, în care au fost pregătite și primele trei fete din această armă. Radiolocația este un pion important în activitatea Forțelor Aeriene. Fără informațiile asigurate de noi nu ar fi posibilă activitatea colegilor noștri de la aviație sau artileriei antiaeriană. Activitatea pe care o desfășurăm este identică la pace și război și este continuă. Trebuie să asigurăm 24/7 date necesare securității spațiului aerian din responsabilitate care este de o importanță deosebită, având în vedere amplasarea unității din care fac parte.

– Care sunt provocările pe care le înfrunți în acest moment?

– Din punctul meu de vedere funcția pe care o ocup este o provocare prin prisma vârstei pe care o am.

COMANDANTUL

Mirela VÎȚĂ

Adrian SULTĂNOIU

Nu am avut foarte mult timp să acumulez experiență, însă încerc să îndeplinesc atribuțiile pe care le am în concordanță cu așteptările care există. Întotdeauna am avut sprijin din partea colegilor, a comandanților celorlalte subunități și a eșaloanelor superioare. De la colegii mei aștept implicare în activitate, interes și dorința de autodepășire.

– Îți mai amintești cum a decurs prima zi, prima săptămână în funcția de comandant de unitate? Ce s-a schimbat pe parcurs, cum simți evoluția?

– Nu am delimitat clar în memorie această zi pentru că deja îndeplineam atribuțiile din momentul în care fostul comandant s-a

colectivul redus care trebuie să răspundă unui volum de activități similar oricărei unități. Activitatea este intensă și toți au sarcini în plus față de cele presupuse de funcția de bază.

– Care a fost cel mai dificil moment, când poate a fost nevoie să te aduni și să te reorganizezi pentru a merge mai departe?

– Cea mai grea perioadă pentru mine a fost când ofițerii din unitate au început să se mute sau să iasă la pensie. Într-un timp relativ scurt am rămas doi ofițeri – și apoi unul singur – din cinci, și acest lucru m-a făcut să ies din stadiul de absorbție de informație și să pun în aplicare ceea ce avusesem timp să învăț.

– În acest moment, cum simți influența vieții profesionale asupra vieții de familie?

– Este greu să îmbini sfera personală și cea profesională, însă sunt norocoasă că soțul meu este cadru militar și înțelege cerințele profesiei. Faptul că întotdeauna trebuie să fiu conectată la activitățile unității, chiar și atunci când sunt în timpul liber, da, pune presiune pe viața de familie.

– Împărtășește-ne o amintire frumoasă din carieră, un moment deosebit!

– M-am făcut să reflectez și am ajuns la ceva ce m-a făcut să zămbesc. Eram în primul an de carieră, la lanca, și aveam întreținerea tehnică anuală la radarul P-18. Maistrul militar care se ocupa de el era recunoscut ca fiind cel mai bun specialist pe acest radar și, în plus, cerea de la toți ceilalți să învețe permanent. Pe lângă toate activitățile pe care le-am făcut, care oricum erau o noutate pentru mine, ne-a și împărtășit multe informații din experiența lui. Bineînțeles că toată întreținerea a fost ca un examen pentru că puneam mereu întrebări, însă la sfârșit am simțit că am trecut cu brio și că fac parte cu adevărat din tagma radiolocatorilor.

Acum, vorbind de satisfacții, investițiile care s-au făcut în ultimii ani confirmă importanța muncii radiolocatorilor. Radarele noi care intră în dotarea unităților de radiolocație din țară asigură calitatea activității noastre în condițiile amenințărilor actuale.

– Ce ai fi făcut dacă nu ai fi fost militar?

– Aș fi fost navigator. Eram admisă la Universitatea Maritimă din Constanța în momentul examenului de la Academia Forțelor Aeriene.

– Ce sfaturi ai pentru tinerii care sunt la început de drum?

– Să fure informație de la cei cu experiență. Să ceară ajutor atunci când au nevoie.

Și să își respecte principiile, mai ales atunci când calea mai simplă este să nu o facă.

Alex BĂLĂNESCU

Lansarea primului volum de versuri Luara, în anul 2014, la Cluj-Napoca și Craiova

UN OFIȚER POLIVALENT

După absolvirea Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, arma artilerie și rachete antiaeriene, în anul 2010, căpitanul Narcis RĂDUCU a ajuns la Craiova, într-o unitate militară din cadrul Forțelor Terestre. Cum nu putea sta mult timp departe de Forțele Aeriene, la sfârșitul anului 2014 s-a mutat la actualul Grup 4 Război Electronic „Locotenent-colonel Mihai Cană”, unde lucra în cadrul Compartimentului Operații și Instrucție, la data interviului. Însă, în acest material, vom încerca să descoperim celelalte preocupări ale sale, care nu au legătură cu specialitatea sa militară.

Unul dintre crezurile sale este „minte sănătoasă în corp sănătos”. De aceea, prima participare la un concurs aplicativ-militar a avut-o în timpul academiei, în anul 2008, continuând apoi să meargă la aceste competiții cu unitatea din cadrul Forțelor Terestre unde a fost repartizat. În lotul Forțelor Aeriene este de trei ani și de atunci concursurile s-au ținut lanț, fie că au fost concursuri aplicativ-militare de vară și de iarnă, orientare sportivă, „duel de foc” sau „cel mai bun pluton”, concurs realizat pentru prima dată anul trecut și pe care l-a terminat, în finala pe Ministerul Apărării Naționale, pe locul doi, din poziția de comandant de pluton. La concursurile aplicativ-militare de iarnă, recent încheiate, a fost desemnat cel mai bun sportiv din cadrul

Forțelor Aeriene și al treilea pe Ministerul Apărării Naționale. Deși a avut unele neplăceri la unitate din cauza participării la aceste competiții, a încercat să vadă „partea plină a paharului” și în această situație. „Consider optimismul una dintre calitățile mele, dar acesta poate fi trecut și la defecte” ne-a spus, în glumă, căpitanul Narcis RĂDUCU, pentru care momentul premierii

Activități din timpul concursului „Cel mai bun pluton” pe care l-a terminat, în finala pe MAPN, pe locul doi

Grupul care a reprezentat Armata României în cadrul activității Armata în școli, la Liceul cu Program Sportiv nr. 1 din Clinceni

O parte din audiența prezentă cu ocazia lansării celui de-al doilea volum de versuri

Căpitanul Narcis RĂDUCU

Dronele - un pericol în zonele de operare ale aeronavelor

Căpitan inginer Marius MILEA

Adrian SULTĂNOIU

În data de 21 decembrie 2018, Gatwick al doilea cel mai aglomerat aeroport din Marea Britanie, a fost închis pentru mai bine de 24 de ore, după ce mai multe drone au pătruns în repetate rânduri în spațiul aerian al aeroportului.

La începutul lunii ianuarie a.c., în Yemen, la o paradă militară, o dronă încărcată cu peste 70 de kilograme de explozibil a fost detonată deasupra podiumului pe care erau mai mulți oficiali. Cinci oameni au murit și alți 20, printre care comandantul armatei, au fost răniți.

Folosite atât în scopuri recreative, cât și în scopuri comerciale, utilizarea aeronavelor fără pilot la bord (*drone/UAV*) a crescut semnificativ în ultimii ani. Prețurile accesibile și gama variată de produse disponibile pe piață au făcut ca aceste echipamente să fie mai atractive pentru un număr mare de persoane.

La nivel național și internațional, popularitatea crescândă și disponibilitatea pe scară largă a dronelor provoacă îngrijorare pentru cei din industria aviatică, atât din punct de vedere al siguranței aeronautice, cât și din punct de vedere al securității.

Numărul coliziunilor cu aeronave comerciale este în creștere, iar organizațiile teroriste exploatează deja oportunitățile de **acces** și **anonimat** pe care îl oferă utilizarea acestor echipamente.

CÂT DE PERICULOASE SUNT DRONELE PENTRU AERONAVE?

Orice coliziune cu un obiect de tip „midair” este periculoasă pentru aeronave, iar ca exemplu amintesc aici de **prăbușirea zborului US Airways 1549**, în ianuarie 2009. Aeronava transporta 155 de pasageri, iar la circa 2'30" de la decolare a intrat în coliziune cu un stol de păsări. La aproximativ 6 minute de la decolare zborul s-a încheiat prin aterizare forțată pe suprafața râului Hudson. Păsările (*probabil găște canadiene*) au distrus ambele motoare.

În UK, Departamentul pentru Transporturi, Autoritatea Aviației Militare și Asociația Pilotilor de la British Airline au comandat un studiu privind efectele unei coliziuni între sisteme de aeronave de mici dimensiuni pilotate de la distanță (*RPAS – Remotely Piloted Aircraft Systems/ drone*) și avioane comerciale. Studiul a fost realizat de QinetiQ pe baza observării impactului real în laborator, testării și modelării pe calculator.

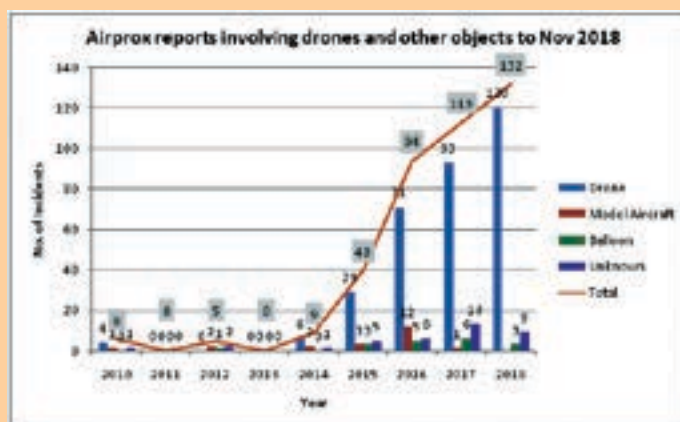
Spre deosebire de impactul cu păsări, industria aviatică abia acum începe să înțeleagă riscurile coliziunii cu o dronă, iar acest

studiu a dus la o creștere a cunoștințelor în acest domeniu. Concluzii:

- parbrizul unui elicopter ar putea fi afectat în mod critic;
- rotorul anticuplu al unui elicopter poate fi, de asemenea, grav avariat;
- parbrizul unei aeronave de transport (*deși mult mai rezistent decât cel al unui elicopter*) ar putea fi de asemenea distrus, în cazul unei coliziuni cu o dronă quadcopter de 4 kg, sau cu o dronă cu aripă fixă de 3,5 kg, în cazul unor viteze mari de operare;
- materialele din care sunt fabricate dronele, precum și zona inițială de impact, au un rol semnificativ asupra efectelor coliziunii;
- coliziunea cu o dronă poate provoca daune mult mai mari, în comparație cu cele rezultate în urma coliziunii cu păsări de greutate similară.

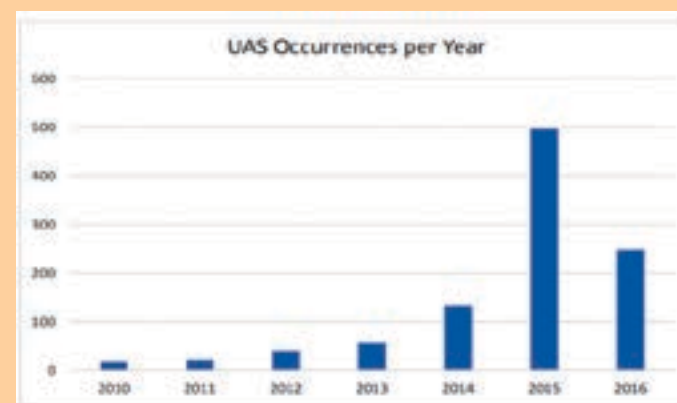
CÂT DE FRECVENTE SUNT ASTFEL DE COLIZIUNI ÎN AER ÎNTRE DRONE ȘI AERONAVE?

- În UK, British Airprox Board (*UKAB*), agenția care monitorizează toate evenimentele de aviație în care sunt implicate aeronave comerciale, a declarat că în anul 2015 au existat 29 de raportări privind „evitări la limită” (*near-miss*) a unor coliziuni cu drone, iar în anul 2018 au fost 120 (*vezi grafic*).
- În SUA, Federal Aviation Administration (*FAA*) primește mai mult de 1.000 de rapoarte anual de tip „AIRPROX” privind prezența dronelor în apropierea aeronavelor comerciale.
- În Europa, în raportul anual al EASA (*European Aviation Safety Agency*) pe linie de siguranță aeronautică, în perioada 2013 – 2017 au avut loc 69 de coliziuni în aer cu drone.

Statistica British Airprox Board pentru perioada 2010-2018

- Baza de date ASN Drone conține 6971 de rapoarte (*din toate țările de pe glob*) privind observarea dronelor, primite de la piloți civili sau militari și evenimente tip Airprox care implică UAS și aeronave comerciale și militare.

Statistica EASA pentru perioada 2010-2016

LEGISLAȚIE

În funcție de țara în care o aeronavă fără pilot la bord este operată, legislația în domeniu poate fi mai restrictivă sau permisivă, împărțind totuși câteva trăsături comune:

- existența unei autorizări privind planificarea și desfășurarea activităților de zbor;
- operarea în raza vizuală, cu stabilirea exactă a unor limite de distanță;
- zborul/survolul peste mulțimi de oameni, cu stabilirea unor limite de înălțime și distanță în raza vizuală;
- stabilirea unor obligații și sancțiuni pentru operatorii de drone;
- înmatricularea/identificarea obligatorie (*în unele state sunt specificate limite de greutate*).

Legislația din fiecare țară europeană privind utilizarea dronelor: <http://dronerules.eu/en/>

Legislația din țara noastră: <http://www.caa.ro/stiri/ghid-operare-aeronave-fr-pilot-la-bord>

În încheiere...

În acest moment, la nivel național, principalele preocupări privind reducerea riscului coliziunii cu drone se axează pe combaterea utilizării iresponsabile a acestora prin punerea la dispoziția publicului larg a „Ghidului pentru operarea aeronavelor fără pilot la bord” – pe site-ul Autorității Aeronautice Civile Române, concomitent cu înăsprirea reglementărilor în domeniu.

Programele de prevenire pe linie de siguranță aeronautică, în acest caz, trebuie să includă o bună informare și acțiuni de responsabilizare a populației, precum și colaborarea cu autoritățile locale pentru conștientizarea riscului pe care îl reprezintă operarea dronelor în vecinătatea aerodromurilor sau terenurilor de zbor.

Bibliografie:

1. Report UAS Safety Risk Portfolio and Analysis – EASA;
2. Study Concerning Airproxes and Collisions of Aircraft in German Air Space 2010 – 2015;
3. Analysis of Airprox in UK Airspace Report Number 33 January 2017 – December 2017;
4. Drone Safety Risk: An assessment – CAA UK; <https://heavy.com/news/2018/12/gatwick-airport-drone-attack-shutdown-closed/>; <https://aviation-safety.net/database/issue/dronedb.php>; <http://www.caa.ro/page/rpasuadrone>.

Eleva caporal Nicoleta BORCĂU prezintă, în fața colegilor, recenzia cărții „Jane Eyre” scrisă de Charlotte Brontë

„Cultura Curat!”

Una dintre activitățile extra-curriculare ale Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia” Boboc este proiectul de recenzie de carte „Cultura Curat!”.

Programul se desfășoară lunar, de regulă la finalul lunii și se află la cea de-a șasea ediție, bucurându-se de un real succes printre tinerii elevi ai școlii.

Pornit din inițiativa conducerii, proiectul pus în practică își propune să impulsioneze tinerii elevi ai școlii să citească, contribuind astfel la dezvoltarea lor personală. Comandantul unității militare,

Sublocotenent Laura BAȘTUREA
Elev sergent Alexandru AIOANEI

comandorul ing. Valentin ENACHE, a declarat despre această activitate: „Adiacent pregătirii de specialitate tehnică, ariile diverse abordate în cadrul proiectului au scopul de a ajuta la formarea unor caractere puternice, pregătite pentru a reuși în viață!”.

Implicați în acest program sunt în primul rând elevii, dar și cadrele didactice și personalul bibliotecii de beletristică. Sistematizarea și articularea impresiilor de lectură se transpun, lună de lună, într-o modalitate de a împărtăși celor peste 200 de cursanți ai școlii păreri proprii și opiniile clar exprimate despre cartea citită.

Sfat duhovnicesc:

Gestionarea conflictului dintre generații

În societatea de astăzi se vorbește frecvent despre conflicte: conflicte între instituții, între țări și conglomerate de țări, între părinți și copii, fiecare dintre „combatanți” dorind să-și arate superioritatea.

Am pornit în scrierea acestui material de la o situație la care mă gândesc de multă vreme: diferențele de astăzi dintre generații și încercările de a găsi soluții pentru a se apropia, deoarece conflictul dintre generații este de fapt o ruptură între generații și reprezintă cu siguranță o problemă acută și actuală a societății.

Există două tabere care se „războiesc” din totdeauna: pe de o parte tinerii nonconformiști, dornici de a fi independenți, iar pe de altă parte părinții, bunicii, profesorii care nu le înțeleg rebeliunea, nemulțumirile și care uneori, din prea multă dragoste riscă să-i sufoce.

Părinții afirmă de multe ori despre copiii lor că sunt superficiali, iresponsabili, că nu se gândesc decât la distracții: „În anii '90 dacă părinții ne-ar fi dat 100 de lei (bancnota albastră de care ne amintim) am fi luat-o cu mare grijă și am fi ascuns-o pe undeva prin casă departe de ochii părinților și ne-am fi considerat fericiți. Astăzi, dacă adolescentul primește cadou 100 de euro îi adaugă la sumele deja existente și într-o frumoasă zi de vară te sună și te informează că e deja plecat undeva în Europa pe la vreun concert, conferință sau vizitează vreo expoziție etc. În timpurile noastre adolescenții dispun de toate mijloacele pentru a-și da viața peste cap, iar libertatea de care au parte poate

ajunge să genereze efecte negative asupra lor.” Tinerii, pe de altă parte, au nemulțumirile lor, se simt neînțeleși, obligați să execute indicațiile părinților pe care le percep ca pe niște porunci.

Fiecare generație vrea să fie tratată cu respect. Pentru a-l obține cele două tabere duc un război continuu, de cele mai multe ori niciuna dintre părți nu reușește să găsească o cale amiabilă.

Trebuie să acceptăm faptul că în fiecare generație se petrec lucruri care vin în contrast cu valorile părinților. În momentul de față, în zona noastră, mare parte din acest conflict este generat de faptul că tinerii nu au cunoscut regimul comunist, și înțeleg cu greu faptul că pe vremea părinților lor a avea acces la o carieră strălucită era mai degrabă un vis frumos care nu putea fi împlinit fără mari compromisuri.

Diferența de mentalitate se simte uneori și la locul de muncă. Angajații de peste 45 de ani, care s-au format și au început să lucreze în regimul comunist văd în muncă mai degrabă o datorie. Sunt mai receptivi la ordinele șefilor, le respectă

Preot George MANEA

cu rigurozitate și adesea nu fac comentarii chiar dacă le consideră incorecte. De cealaltă parte, tinerii care nu au trăit experiența comunismului consideră că libertatea de exprimare este cea mai importantă, dar nonconformismul lor nu este întotdeauna acceptat ușor.

De fapt, expresia aceasta mult uzitată astăzi, „conflictul dintre generații”, a devenit mai mult o scuză în spatele căreia se ascund carențe majore ale societății noastre. Lipsa de comunicare, tendința de excludere a celuilalt, născută dintr-un sentiment egoist de superioritate, lipsa de încredere a părinților în copiii lor, dar și dezvoltarea în rândul tinerilor a unei atitudini de neîncredere pe motiv că părinții sunt „depășiți”, „anacronici”, sunt probleme care nu pot fi dezamorsate decât printr-o bună comunicare.

La o masă a negocierilor dintre generații, dacă cumva va exista vreodată, trebuie să existe dorința ca cele două generații să învețe să accepte diferențele și să treacă peste orgoliul dat de sentimentul de superioritate.

Concluzia este că totuși există o cale de urmat în rezolvarea acestor probleme: modelul de viață oferit de Hristos. Și bătrânii și tinerii de azi care nu vor să știe de Dumnezeu nu-și vor respecta credința, familia și vor ajunge să facă greșeli pe care poate le vor îndrepta foarte greu în viață.

În final părinții ar trebui să dea mai multă atenție tinerilor, să încerce să le înțeleagă nevoile și să le ofere o educație creștină, iar cei din urmă să fie mai deschiși către construirea unor punți de dialog de pace, de înțelegere.

DE CE NU ȘTIM CĂ

PUTEM FACE CEEA CE SUNTEM CAPABILI SĂ FACEM

Locotenent-colonel Doina TRANDAFIR

DE CE O PASTILĂ?

Începând cu acest număr al revistei noastre ne-am propus o nouă secțiune: pastila de psihologie. Dar, înainte de a începe să preparăm rețeta, trebuie să răspundem la întrebarea: de ce o pastilă de psihologie într-o revistă a Forțelor Aeriene?

Pentru că, revenind la aviație, o cunoaștere a tehnicii este esențială, dar aeronavele sunt (încă) pilotate de oameni și misiunile militare aparțin tot oamenilor, iar o pregătire în domeniul factorului uman este la fel de importantă.

această cunoaștere de sine, care este un indicator al adaptării profesionale ulterioare.

Decalaje pot apărea în ambele sensuri, așteptările putând fi disproporționate față de realitate prin subapreciere sau supraapreciere. Este interesant că aceste tendințe se păstrează, chiar și după parcurgerea testării (când ar trebui să existe un reper mai clar al performanțelor la test), ceea ce înseamnă că ele au în mai mică măsură legătură cu rezultatul testării și țin de structuri mai profunde ale personalității.

În pastila de astăzi mă voi referi la **tendința de subapreciere** (a considera că pot face mult mai puțin decât pot de fapt), tendință care ne împiedică deseori să

încercăm să realizăm ceva ce ne-am dori. Una din posibilele explicații este legată de rezultatele unui experiment clasic de psihologie cu ajutorul căruia putem înțelege de ce sentimentul de neputință este ceva ce se poate învăța).

Astfel, în anii '70, Richard L. Solomon realiza experimente privind mecanismele condiționării, folosind câini asupra cărora era aplicat un șoc. Aceștia erau închiși într-o cutie împărțită în două de un

perete care le venea câinilor până la piept. Odată ce șocul survenea, sarcina câinelui era de a sări peste peretele despărțitor, dintr-o parte a cutiei în cealaltă, după care șocul avea să se oprească. După un timp, șocul survenea din nou, câinele trebuind să sară peste perete înapoi, în partea inițială. Astfel, după o serie de încercări de învățare, câinele „pendulează” înainte și înapoi între cele două părți ale cutiei.

Aceasta reprezintă o sarcină foarte ușoară. Dar experimentul a inclus și un grup de câini care fuseseră mai întâi expuși, în cadrul unui alt experiment, unui aparat diferit, unor șocuri scurte pe care nu le puteau controla. Șocul apărea, după care se oprea la scurt timp, indiferent de reacția animalului.

Atunci când acești câini au fost mutați la sarcina care presupunea cutia împărțită în două, nu au reușit să învețe ce aveau de făcut. Atâta timp cât fuseseră neputincioși în cadrul primului experiment, ei rămăneau neputincioși și în al doilea. Drept urmare, stăteau în poziția culcat până ce experimentatorii opreau șocul. Deși tot ce ar fi avut de făcut era să fi sărit în celălalt compartiment, ei nu au descoperit acest lucru decât foarte lent, dacă nu deloc. Astfel, câinii au ajuns să creadă că nu pot face nimic pentru a controla situația și au rămas, astfel, pasivi. Mai mult, este posibil să nu descopere niciodată că dețin, totuși, controlul.

Provocarea acestui mic experiment este legată cel puțin de două aspecte. În primul rând, atunci când considerăm că nu suntem în stare să realizăm un anumit lucru, putem să analizăm dacă nu cumva suntem produsul unei astfel de condiționări. Capacitatea de apreciere corectă a propriilor capacități este, în aviație, vitală. Nu este de neglijat faptul că, în procesul de instruire, un elev-pilot va căpăta acea încredere în sine și cunoaștere corectă a propriilor abilități numai prin confruntarea directă cu zborul și un *feed-back* corect din partea instructorilor săi. În al doilea rând, putem reflecta la întrebarea: dacă există neputință învățată, poate exista și optimism învățat?

Recomandare de lectură:
Mook, Douglas (2009),
„Experimente clasice în psihologie”,
Editura Trei

TORNADO GR4 - ULTIMA MISIUNE OPERAȚIONALĂ

Avioanele aparținând Royal Air Force care erau dislocate la Baza Aeriană **RAF Akrotiri** (Cipru) s-au întors la Baza Aeriană **RAF Marham**, Norfolk (Marea Britanie), în cursul lunii februarie 2019.

La sfârșitul lunii ianuarie, cu prilejul unei misiuni ce a implicat aeronavele ZA601/066 și ZA542/035 care au decolat de la Akrotiri s-au încheiat cei patru ani și jumătate de implicare a acestui tip de avion în **Operațiunea Shader** - contribuția Regatului Unit la campania împotriva așa-numitului stat islamic din Irak și Siria. Avioanele Tornado au fost operaționale până la publicarea de către Ministerul Apărării din Marea Britanie a înregistrării unei lovituri efectuată de GR4 împotriva unui punct fortificat inamic la nord-est de Abu Kamal în Siria, pe 19 ianuarie. Ca urmare a „Proiectului Centurion”, sistemele de armament ale Tornado GR4 au fost preluate de avioanele Typhoon ce pot lansa de acum rachete

TORNADO GR4

de croazieră **Storm Shadow** și rachete de atac **Brimstone**. Până la retragerea definitivă din uz, **Tornado GR4** va fi folosit doar pentru misiuni de antrenament și formare în Marea Britanie.

Bombardier Global 6000

AL DOILEA AVION GLOBALEYE

În cursul lunii ianuarie 2019 **Saab** a realizat un prim zbor al celui de-al doilea avion de avertizare timpurie și control aerian (AEW & C), **GlobalEye**. Cel de-al doilea GlobalEye a decolat de la aerodromul de la Linköping și a efectuat un zbor de 2 ore și 54 de minute. Bazat pe aeronava modificată **Bombardier Global 6000**, GlobalEye este echipat cu o serie de senzori avansați, inclusiv radarul aeropurtat **Erieye ER**.

„Primul zbor încheiat cu succes este un pas major pentru GlobalEye”, a declarat șeful departamentului de supraveghere al companiei Saab. „Am primit contractul inițial la sfârșitul anului 2015, am finalizat zborul cu primul avion în martie 2018 și acum avem a doua aeronavă în aer, doar peste nouă luni mai târziu. Aceasta este eficiența Saab”.

Primul client pentru GlobalEye este reprezentat de Emiratele Arabe Unite.

ULTIMELE AVIOANE F-4 ALE GRECIEI

Sute de avioane **F-4 Phantom II** (produse de McDonnell Douglas în variantele aer-aer, aer-sol și avioane de cercetare) au fost prezente în Europa începând cu anii '70, fiind în dotarea Forțelor Aeriene din Grecia, Germania, Spania, Turcia sau Marea Britanie, precum și în dotarea Forțelor Navale ale Marii Britanii sau a Forțelor Aeriene ale Statelor Unite în Europa.

Forțele Aeriene ale Greciei (HAF – Ellinikí Polemikí Aeroporia) au fost dotate cu primele 38 de aparate în anul 1974, acestea intrând în componerea **Escadrilelor 338 Mira „Ares”** și **339 Mira „Aias”**. În total, HAF a avut în dotare un număr de 119 avioane Phantom.

Forțele Aeriene ale Greciei au anunțat, la sfârșitul anului 2018, contopirea ultimelor escadrile înzestrate cu F-4 (338 ce îndeplinea misiuni aer-sol și 339 care executa misiuni de apărare aeriană) într-una singură, 338 Mira „Ares”, dislocată la Baza Aeriană Andravida din sud-estul Peninsulei Pelopones, devenind, astfel, o veritabilă „escadrilă multirol”. Departe de a fi demodate, avioanele F-4 beneficiază de modernizările

F-4 Phantom II

făcute între anii 1999-2005 ce includ radarul Raytheon AN/APG-65Y, sistem de navigație inerțială, sisteme de control al focului, IFF, sistemul HOTAS, precum și Rafael Litening II, containerul pentru creșterea preciziei focului și recunoaștere. Phantom a beneficiat, de asemenea, de o extindere a duratei de serviciu.

A400M - CERTIFICARE PENTRU REALIMENTARE ÎN ZBOR

Airbus a anunțat finalizarea cu succes a testelor de zbor de certificare pentru avionul de realimentare **A400M Cargo Hold Tank** (CHT).

Campania de testare a zborurilor a fost efectuată împreună cu Centrul Logistic de Armament și Experimentare al Forțelor Aeriene ale Spaniei (CLAEX, Centrul de logistică pentru armament și experimentare). Acesta a inclus un total de nouă zboruri în care au fost distribuite 90 de tone de combustibil pentru receptoarele F/A-18 Hornet din Ejército del Aire și un alt prototip A400M ca receptor pentru aeronave grele.

Testarea a inclus dezvoltarea și certificarea CHT-urilor cu cel mai recent software pentru sistemul de gestionare a cantității de combustibil, care va fi certificat în acest an, îmbunătățirea sistemului de vedere pe timp de noapte și testarea preliminară a capabilităților de alimentare cu combustibil pentru zborurile elicopterelor.

Sursa materiale și foto:
www.airforcesmonthly.keypublishing.com

A400M și F/A-18 Hornet

CONCURSURI APLICATIV-MILITARE DE IARNĂ PENTRU INSTITUȚIILE MILITARE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Locotenent-comandor **Roxana ANTOCHE**

În perioada 11 - 14 ianuarie 2019, la sediul Centrului de sporturi montane „Bucegi”, din Predeal, s-au desfășurat **Concursurile aplicativ-militare de iarnă pentru instituțiile militare de învățământ, etapa pe Ministerul Apărării Naționale.**

La competiție au participat loturile sportive ale academiilor și școlilor militare de maiștri militari și subofițeri din cadrul Forțelor Aeriene și Forțelor Terestre, categoria noastră de forțe armate fiind reprezentată de către Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, din Brașov, și Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene „Traian Vuia”, de la Boboc. Lotul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă” a fost antrenat de către **locotenent-colonelul Mădălin SLĂNICEANU** și **locotenent-colonelul Alexandru BELEHUZ**.

Probele de concurs au fost patrule masculin și patrule feminin, cu schiuri de tură. Proba de patrulă masculin/feminin a constat în parcurgerea pe schiuri a unui traseu cu lungimea de 10 km la masculin și a unui traseu cu lungimea de 5 km la feminin, pe parcursul căruia cei 7 concurenți/5 concurente pe echipă au acționat pentru executarea obligatorie a următoarelor activități specifice procesului de instrucție: tragere cu arma biatlon, 5 cartușe din poziția culcat nerezemat asupra discurilor cu diametrul de un centimetru, situate pe panourile metalice, aflate la distanță de 50 de metri; aruncarea grenadelor de mână de exercițiu ofensive de cauciuc, fără focos, trei grenade, din poziția în picioare, într-un cerc cu diametrul de trei metri, în timp de cinci minute; trecerea printr-o porțiune contaminată în lungime de 400 de metri, cu masca contra gazelor pe figură, în timp de patru minute. Concursul a scos în evidență faptul că studenții și elevii militari posedă o bună capacitate de efort fizic și un nivel ridicat al deprinderilor motrice acumulate în cadrul procesului de instruire, ceea ce le-a facilitat parcurgerea traseelor lungi și dificile pe schiuri și îndeplinirea sarcinilor din cadrul probei de patrulă.

Generalul de flotilă aeriană **dr. Gabriel RĂDUCANU** a premiat câștigătorii

Lotul Academiei Forțelor Aeriene

Medaliile și cupele au fost acordate învingătorilor de către comandantul Academiei Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, **generalul de flotilă aeriană dr. Gabriel RĂDUCANU**, reprezentantul Statului Major al Apărării pentru această activitate.

Podiumul a fost ocupat de către:

CLASAMENT GENERAL:

Locul I – Academia Forțelor Terestre;
Locul II – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene;
Locul III – Academia Forțelor Aeriene.

BĂIEȚI:

Locul 1 – Academia Forțelor Terestre;
Locul II – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene;
Locul III – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Terestre.

FETE:

Locul I – Academia Forțelor Terestre;
Locul II – Școala Militară de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene;
Locul III – Academia Forțelor Aeriene.

Tragerea la țintă și aruncarea grenadei în cadrul probei de patrulă, masculin

Consiliul Internațional Sportiv Militar, înființat la 18 februarie 1948, la Nisa (Franța), este o organizație sportivă internațională alcătuită din forțele armate ale națiunilor membre acceptate de Adunarea Generală, autoritate supremă a CISM.

Este a doua organizație sportivă din lume ca mărime, după Comitetul Internațional Olimpic, având în prezent 138 de țări membre.

Promovează educația fizică și activitățile sportive între forțele armate, obiective sintetizate prin motto-ul organizației, „Prietenie prin sport”, și prin recunoașterea de către ONU ca partener în menținerea păcii și a stabilității în zonele cu risc ridicat de conflict.

CISM organizează anual peste 20 de Campionate Mondiale Militare și, la fiecare patru ani, Jocuri Mondiale Militare (reprezintă varianta militară a Jocurilor Olimpice, la care de regulă participă 5.000 de sportivi militari).

După 1992, anul aderării, Armata României a participat cu loturile sportive reprezentative la competițiile aplicativ-militare și sportive organizate sub egida CISM.

18 FEBRUARIE ANIVERSAREA ZILEI CONSILIULUI INTERNATIONAL SPORTIV MILITAR

Colonel Ilie SCURTU
Bogdan PANTILIMON

Armata României a organizat sub egida CISM:

- Campionatul Mondial Militar de Volei (2002);
- Campionatul Mondial Militar de Schi (2005);
- Campionatul Mondial Militar de Scrimă (2006);
- Campionatul Regional Militar de Orientare (2007, 2008 și 2009).

Lotul sportiv reprezentativ al Forțelor Aeriene a participat la următoarele ediții ale Campionatului Mondial Militar de Pentatlon Aeronautic:

- Finlanda 2008 (locul I în clasamentul individual la pista cu obstacole, locul II în clasamentul individual la tir);
- Suedia 2009 (locul III în clasamentul individual la pista cu obstacole);
- Spania 2010 (locul I în clasamentul individual la natație și la pista cu obstacole);
- Brazilia 2011 (locul I în clasamentul individual la orientare).

Anul acesta, ziua de 18 februarie a corespuns unui început însoțit de săptămână, ocazia perfectă pentru deschiderea sezonului de alergare în unitățile Forțelor Aeriene.

Activități sportive la Centrul 85 Comunicații Aero și Informatică

CONCURSURI APLICATIVE – MILITARE DE IARNĂ, FAZA FINALĂ PE MAPN

Proba de patrulă militară masculină

În perioada cinci la opt februarie 2019, în garnizoana Vatra Dornei s-au desfășurat concursurile aplicativ – militare de iarnă pentru unități de instrucție, etapa pe Ministerul Apărării Naționale. Competiția a reunit la start cele mai valoroase loturi sportive ale categoriilor de forțe armate și a Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii. Gazda acestor concursuri a fost Batalionul 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”, iar probele de concurs au fost: biatlon masculin și feminin, ștafetă masculin, patrulă masculin.

La finalul competiției, podiumul de premiere a fost ocupat de următoarele echipe:

- Locul I** – Lotul Statului Major al Forțelor Terestre;
- Locul II** – Lotul Comandamentului Comunicațiilor și Informaticii;
- Locul III** – Lotul Statului Major al Forțelor Aeriene.

Plutonier adjutant Marius SFÂRLEA

Festivitatea de premiere s-a desfășurat la sediul Batalionului 17 Vânători de Munte „Dragoș Vodă”

SĂ CÂȘTIGE CEI MAI BUNI!

Alex BĂLĂNESCU

În a doua jumătate a lunii ianuarie, în garnizoana Brașov s-a desfășurat stagiul de pregătire al lotului sportiv al Forțelor Aeriene Române pentru participarea la concursul aplicativ-militar de iarnă pentru unități de instrucție, etapa finală pe Ministerul Apărării Naționale. În această perioadă de antrenamente intensive, militarii și-au desăvârșit pregătirea pentru luptă și rezistența fizică, probele concursului reprezentând o serie de acțiuni individuale și în echipă pe care militarii le desfășoară la potențial maxim. Alături de operațiile militare, aceste concursuri reprezintă una dintre cele

mai eficiente metode de antrenament și testare a capacității individuale a militarilor în purtarea acțiunilor de luptă, dar și de formare a coeziunii grupului pentru a acționa în mod unitar. Diferența constă în faptul că în timp ce personalul care participă la operațiile militare este laudat sau criticat în funcție de rezultatele obținute, câștigătorii de la aceste concursuri sunt tratați în mod subiectiv, unii dintre ei primind recompense și aprecierea binemeritată, iar alții având parte de neplăceri la întoarcerea în unitatea militară pe care au reprezentat-o cu cinste.

ANTRENAMENTELE

În perioada de timp premergătoare desfășurării concursurilor aplicativ-militare, de regulă trei săptămâni, se desfășoară antrenamentele care ajută sportivii să ajungă la o capacitate maximă de efort și concentrare la data începerii competiției. În această perioadă se acumulează cât mai mult, intensitatea celor două antrenamente zilnice, primul între orele 8.30 și 11.30, iar al doilea între orele 15.00 și 18.00, crescând de la o zi la alta. După un asemenea program, zilele de weekend sunt binevenite, deși, atunci când nu pleacă acasă, militarii fac antrenamente ușoare și în aceste zile. De asemenea, în perioada de pregătire se încearcă stabilirea echipei de bază și alegerea probelor la care vor participa sportivii, în funcție de aptitudinile fiecăruia.

Antrenamentele pentru probele individuale și de ștafetă se fac pe schiurile de biatlon, iar cele pentru proba de patrulă pe schiurile de tură cu „piei de focă” în complexul sportiv de la Râșnov, dar și în Poiana Brașov, unde militarii urcă spre vârful Postăvaru. Uneori aleg și traseul spre cabana Diham civilă pentru a fi cât mai aproape de aspectul zonal al probei, care se desfășoară la Piatra Fântânele, într-un teren muntos și împădurit.

De asemenea, militarii merg în poligon pentru a exersa tragerile la ȋnta piept nr. 6, aflată la distanța de 100 de metri, pe care o vor întâlni la toate probele. Execută tragerile atât din poziția „culcat”, cât și din poziția „pentru luptă în picioare”. În plus, pentru proba de patrulă se antrenează și la aruncarea grenadelor, la precizie. Aceste antrenamente sunt deosebit de importante pentru că la fiecare cartuș ratat penalizarea este de un minut, iar la fiecare grenadă este de 90 de secunde. Cu un punctaj bun în aceste momente ale întrecerii se poate face diferența în concurs.

Perioada de pregătire este dificilă, dar ajută

mult sportivii. Cele șase ore de antrenamente, deplasarea la și de la locul de desfășurare al antrenamentelor, timpul individual alocat de fiecare pentru îmbunătățirea performanțelor și perioada de repaus impusă de efortul fizic și psihic reușesc să le ocupe aproape întreaga zi, ceea ce este destul de mult pentru că militarii trebuie să aloce timp și pentru autogospodărire. Asigurarea hranei pentru mesele de dimineață și de seară (masa de prânz fiind servită în mod centralizat), întreținerea echipamentului folosit la antrenamente și timpul alocat convorbirilor cu cei dragi, a căror lipsă o resimt din ce în ce mai puternic odată cu trecerea timpului, sunt activitățile care acoperă puținul timp liber rămas.

Pe lângă efortul depus și sacrificiile personale făcute în această perioadă, apare și problema financiară. Deși în această perioadă militarii pierd anumite beneficii salariale, costurile sunt mai mari pe durata acestor stagii de pregătire, de multe ori contribuind personal la asigurarea condițiilor optime de antrenament și obținerea unor rezultate cât mai bune. Și toate acestea se simt în bugetul personal sau al familiei... Iar la întoarcere, când meritele nu îți sunt recunoscute, este cu atât mai dureros.

PROBELE DE CONCURS

Concursul aplicativ-militar de iarnă constă în trei probe: biatlon masculin și feminin, ștafetă masculin și patrulă masculin.

La proba de biatlon masculin traseul are între opt și zece kilometri, cu două momente în poligon unde se desfășoară tragerile din pozițiile culcat și din picioare, iar la biatlon feminin distanța parcursă este de cinci sau șase kilometri, cu cele două trageri aferente. Echipa băieților este formată din patru militari, calculându-se pentru rezultatul final al probei cei mai buni timpi ai fiecărei echipe. La feminin, fiecare lot participant își înscrie în competiție trei sportive și se întocmește doar clasamentul

individual.

La proba de ștafetă, distanța parcursă este de șase kilometri, cu patru schimburi și două treceri prin poligon, astfel că rezultatul final este dat de timpul în care militarul din schimbul al patrulea trece linia de finis, la care se adaugă penalizările din poligon, acolo unde este cazul.

În ultima zi a întrecerilor se desfășoară proba „regină”, patrula, acolo unde cei șapte militari componenți parcurg un traseu între 12 și 15 kilometri, prin teren muntos și împădurit, merg în poligon pentru tragerea din poziția „pentru luptă culcat” (fiecare trage cinci cartușe), merg pe aliniamentul de aruncare a grenadelor (trei grenade de fiecare), apoi se îndreaptă către momentul chimic. Cei șapte militari primesc comanda de a pune masca contra gazelor pe figură și apoi pornesc pe un culoar de 400 de metri, marcat chimic. Abia acum, după cele trei momente tactice și cei 12 la 15 kilometri, patrula se îndreaptă către final. Și la toate aceste activități, militarii din compunerea patrulei au asupra lor ranița cu 10 kilograme, pistolul-mitralieră, geanta port încărcător cu două încărcătoare, sacul de merinde, baioneta și masca contra gazelor. Ceea ce nu este deloc ușor, vă spun din proprie experiență. Iar pentru mine, în lipsa unui stagi de pregătire, provocarea a fost să termin cursa, nu să obțin un loc pe podium...

Pentru fiecare probă, ținuta de concurs este combat cu pantaloni, cămașă sau tricou, veston, scurtă și capelă/boneta.

La final se calculează punctajul fiecărui lot, în urma rezultatelor obținute, atât la feminin, cât și la masculin, și se întocmește clasamentul final. Urmează momentul de încununare a eforturilor depuse de fiecare în parte, moment în care se stabilește ierarhia fiecărei structuri pe care militarii o reprezintă, care de multe ori este o bucurie prea scurtă în comparație cu prețul plătit pentru a o obține.

LOTUL SPORTIV

Cel care realizează coeziunea lotului sportiv al Forțelor Aeriene este **maistrul militar clasa I Gabi FLOREA**, instructor sportiv la Depozitul de Carburanți-Lubrifianti și de la Cristian, Brașov. Promoție 1997 a Institutului Militar de Artilerie și Rachete Antiaeriene „General Bungescu” și absolvent al Facultății de Educație Fizică și Sport, din cadrul Universității „George Barițiu” în anul 2002, ambele din Brașov, acesta este cel care se ocupă de asigurarea condițiilor de antrenament, dar și omul de legătură între factorii implicați în organizarea pregătirii și concurenței. Din postura multiplă de administrator, organizator, armurier și antrenor pentru probele de aruncarea grenadei și trageri se poate spune că niciun

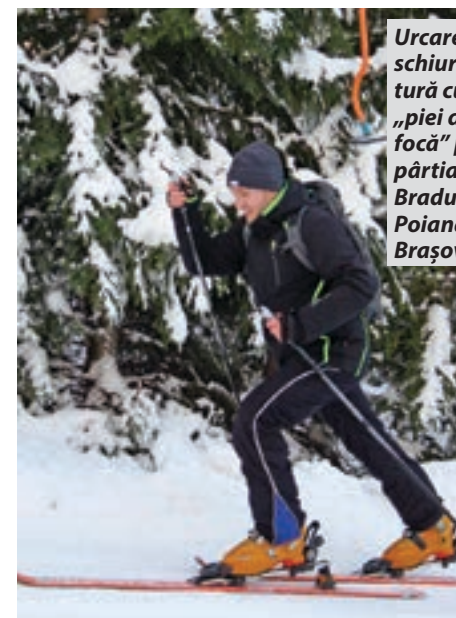
component al lotului nu se mișcă fără știrea acestuia.

Gabi a început să participe la diferite competiții aplicativ-militare încă din timpul școlii militare, obținând diverse locuri pe podium la probele de atletism, triatlon și altele. După absolvire, a continuat să concureze până în anul 2007, însă, în această perioadă, a îndeplinit și funcția de administrator al lotului.

Din această dublă postură, a obținut diverse clasări pe podium cu echipa Forțelor Aeriene și își aduce aminte cu plăcere că în anul 2000 a avut cea mai bună tragere din concurs, reușind 188 de puncte din 200 posibile.

Din anul 2008 a renunțat să mai concureze și a rămas administrator al lotului, dar s-a aflat și în postura de organizator, armurier și antrenor pentru probele de natație, grenadă, pentatlon, trageri și alergare. Din această poziție, a observat că lotul sportiv se confruntă cu o serie de probleme: componenții lotului sportiv, la întoarcerea în unitățile de care aparțin, sunt încărcăți cu cât mai multe sarcini, sau chiar servicii de sărbători, pentru faptul că au participat la aceste întreceri, considerând că aceștia au fost la distracție; unii dintre militari nu își primesc toate zilele libere convenite după misiune și sunt bagatelizate rezultatele obținute. Din cauza faptului că se simt nedreptățiți la întoarcerea în unități, cu toate că cei care vin să participe la aceste competiții pierd anumite drepturi financiare de la locurile lor de muncă, unii dintre militari au renunțat să se mai prezinte la convocarea lotului pentru pregătirea întrecerilor sportive.

În anul 2008, pe când se afla în Academia Forțelor Aeriene „Henri Coandă”, **căpitanul Narcis RĂDUCU**, încadrat acum la Grupul 4 Război Electronic „Locotenent-colonel Mihai

Urcare pe schiuri de tură cu „piei de focă” pe pârția Bradul din Poiana Brașov

de duel de foc sau de „cel mai bun pluton” – concurs realizat pentru prima dată anul trecut și pe care l-a terminat pe locul doi, din poziția de comandant de pluton, în finala pe Statul Major al Apărării. Acesta este și unul dintre regretele participării sale la aceste competiții, faptul că nu a reușit să termine pe primul loc, ocupat de fiecare dată de către Forțele Terestre, poate din cauza bazei de selecție de care beneficiază această categorie de forțe.

Cu situația „iar lipsești o perioadă lungă de la birou” s-a confruntat și căpitanul Narcis RĂDUCU și, în plus, la întoarcerea în unitate, când a raportat încheierea misiunii și a prezentat rezultatul obținut, răspunsul primit a fost

iarnă pentru că respectăm muntele, pentru că sportul odată intrat în sânge nu mai poate fi scos de acolo, pentru că tradiția trebuie să meargă mai departe, pentru că trebuie să lăsăm în urmă valori de care să se lege cei ce vor veni în urma noastră, au fost gândurile cu care și-a încheiat expunerea căpitanul Narcis RĂDUCU.

Caporalul clasa a III-a Ionuț BRÎNZĂ, instructor sportiv la Baza 95 Aeriană, a început să participe cu lotul Forțelor Aeriene la concursurile aplicativ-militare de vară și de iarnă din anul 2014. Cu acest lot sportiv a reușit să se claseze de patru ori pe locul doi la proba de patrulă militară în cadrul concursurilor aplicativ-militare de iarnă și de două ori pe locul doi la Campionatele Militare de Pentatlon, reprezentând cu cinste Forțele Aeriene Române în competițiile organizate de către Ministerul Apărării Naționale.

Am găsit în lotul Forțelor Aeriene, aflat la pregătire, două fete din cadrul Bazei 86 Aeriană. **Maistrul militar clasa a V-a Ana-Maria PRALEA**, promoție 2018 a Școlii Militare de Maiștri Militari și Subofițeri a Forțelor Aeriene, de la Boboc, a fost atrasă de activitățile sportive de la o vârstă fragedă, practicând luptele libere în cadrul Clubului Municipal „Dunărea”, din Galați, între anii 2010 și 2016. Ana-Maria a continuat și și-a diversificat activitățile sportive în timpul celor doi ani de școală, obținând clasări pe podium la spartachiade, campionatele militare de judo și pentatlon, precum și la concursul aplicativ-militar de iarnă, de la începutul anului 2018.

A doua sportivă este **caporalul clasa a III-a Tincuța Alina CRĂCIUN**, absolventă a cursului de instructori sportivi în anul 2018, o sportivă cu experiență în concursurile militare. Alina a obținut cu lotul Forțelor Aeriene multiple clasări pe podium la concursurile aplicativ-militare de vară, pentatlon militar și orientare sportivă, încercând acum să prindă lotul pentru concursurile aplicativ-militare de iarnă.

În încheiere, urăm succes tuturor militarilor din cadrul lotului sportiv al Forțelor Aeriene Române și... să câștige cei mai buni!

Maistrul militar clasa I Gabi FLOREA împreună cu o parte a lotului Forțelor Aeriene, înainte de începerea antrenamentului din Complexul sportiv Râșnov

Locotenentul Dragoș LILIAȘ și caporalul clasa a III-a Daniel BĂDICEL fixează pielea de focă pe schi

Cană”, a avut prima participare la un concurs aplicativ-militar de iarnă. După absolvire a ajuns într-o unitate din cadrul Forțelor Terestre, de unde a continuat să participe la aceste competiții.

În lotul Forțelor Aeriene este de trei ani, iar de atunci concursurile s-au ținut lanț, fie că este vorba de concursuri aplicativ-militare de iarnă,

că „de locul doi nu își amintește nimeni”, o atitudine care nu este în concordanță cu efortul depus pentru obținerea unui rezultat bun.

În altă ordine de idei ceea ce se întâmplă în cadrul lotului are menirea de a uni oamenii, de a crea legături strânse de prietenie și camaraderie. Aceste aspecte îndulcesc de multe ori celelalte neajunsuri. „Și facem asta în fiecare

ZECE ANI FĂRĂ „OMUL DE DINCOLO DE NORI”!

IN MEMORIAM CDOR. AV. (R.) DUMITRU FOOZIE BERBUNSCHI, 25.10.1962-09.02.2009

...Poate am mai spus unele din aceste cuvinte... dar prin ele vă chem din nou să ne amintim de cel ce ne-a fost frate, cel mai bun prieten sau cel mai important membru al familiei...FOOZIE...

„Tu, pilotul, pleci în cerul păsărilor, nu simți când și cum te transformi miraculos în alt om. Omul-avion care spintecă albastrul. Viață de pilot de vânătoare.

Am trăit, am respirat, am murit și m-am întors...”

Acestea sunt cuvintele înscrise pe vecie cu litere negre, reci și grele pe crucea de marmură care te întâmpină atunci când ajungi la mormântul din cimitirul orașului Fetești, loc în care a rămas de veghe, ca semn de adânc respect și prețuire, pala azurie ca un colț de cer senin.

Când l-am întâlnit am înțeles că mă aflu în fața unui om pentru care zborul este legea firii și mod de viață, un om care nu poate concepe viața fără zbor.

Momentul cel mai greu al vieții sale a fost în aprilie 2005, când sorții au decis că manșa avionului trebuie să facă loc unei lupte inegale cu o suferință care nu l-a cruțat. Atunci ceva în sufletul lui a murit fiindcă a aterizat pentru ultima oară și i-au rămas pentru totdeauna neostoite dorul și setea de zbor, de înaltul cerului. Greu a fost și pentru noi, cei care i-am urmărit și citit cuvintele, să nu le mai regăsim scrise nici în paginile revistei CER SENIN, al cărui redactor-șef a fost în ultima perioadă a vieții sale.

Pentru familie FOOZIE a fost un exemplu de dragoste și devotament, iar pentru prieteni, colegi și elevi a fost instructorul, maestrul, fratele mai mare. Ne-a fost mereu alături în momentele grele. Ne-a învățat pe toți nu doar meserie, dar și să trecem demni

prin viață și să ne facem datoria cu profesionalism. Însuși curajul cu care a trăit până în ultima clipă, în ciuda unui război crunt cu greaua sa suferință, reprezintă demnitate. Prin asta ne-a dat o lecție de viață, lăsând pentru fiecare dintre noi ca amintire câte un vers din POEZIA ZBORULUI. Chiar viața lui a fost o poezie...

Peste timp cuvintele sale au rămas păstrate în articole și cărți tocmai să le putem găsi atunci când gândul ne duce spre el, când am vrea să-l vedem și să-i vorbim dar nu se mai poate. Cuvintele acestea ne apropie de el.

„Fără zbor, lumea ar fi mai mică. Scurtă în distanțe și înceată în mișcări, greu de cuprins și imposibil de aflat în răgazul de vreme cât o viață de om...”

„Zborul inoculează putere, satisface nevoia de a trăi frumos, rafinând sentimentele umane din preajma divinității. Zborul rămâne, dincolo de nesimțire, de încordările cotidiene rostuite de viață, de blazarea supusă cu titlu de obișnuință, vecinătatea unei sacralități. Și, poate de asta, puritatea din om ne apropie un pic de Dumnezeu...”

„Omul a deprins zborul. L-a învățat ca pe o povață, l-a abordat cu sfială și l-a încercat cu timiditate, ca atunci când te afli cu adevărat în fața unei taine deținute doar de zei” - DUMITRU FOOZIE BERBUNSCHI

CINSTE ȘI ONOARE MEMORIEI LUI!

